

etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si praedictis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 1 martii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 1 martii 1626, pontif. anno III.

CXC VII.

Contra extrahentes, seu permittentes ut extrahantur libri ac etiam manuscripta a bibliothecis fratrum Ordinis Praedicatorum¹.

Urbanus Papa VIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Causae huius Constitutionis.

Cum, sicut dilectus filius Lucas Castellinas, Ordinis fratrum Praedicatorum pro-

¹ Similem prohibitionem, pro conservatione bibliothecarum fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci, fecit Sixtus V in Const. civ. *Cum sicut*, tom. VIII, pag. 928. Cuius mitigationem habes impressam in compendio Bullarii a Flavio Cherubino edito sub schol. 1 praedictae constitutionis.

curator generalis, nobis exponi fecit, quod hactenus compertum fuerit, nonnullos, conscientiarum suarum prodigos, libros ex bibliothecis domorum regularium dicti Ordinis furto subripuisse, ac subripere et seu extrahere, atque apud se uti proprios in grave animarum suarum periculum et dictarum bibliothecarum praeiudicium retinere:

§ 1. Nos, praemissis, quantum nobis ex alto conceditur, obviare, et ipsarum bibliothecarum conservationi et manutentioni consulere volentes, supplicationibus dicti Lucae nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cetero quisquam, quavis auctoritate fungens, libros, quaternas, folia, sive impressa, sive manuscripta, bibliothecis domorum regularium dicti Ordinis hactenus donata, seu assignata, et in posterum donanda, seu assignanda, ex eisdem bibliothecis extrahere, seu ut extrahantur permittere, aut consentire, sub quovis quaesito colore, praetextu, vel ingenio, audeat seu praesumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activae et passivae poenis, per contrafacientes eo ipso incurrendis, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, interdicimus et prohibemus.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis et domorum regularium quarumcumque (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus autem quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae: quodque transumpta huiusmodi in valvis dictarum bibliothecarum, vel aliquo alio

Prohibitio de qua in rubrica.

Derogatio contrarium.

Fides transumptorum.

perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possint, continuo affixa remaneant.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIII martii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 martii 1626, pontif. anno III.

CXC VIII.

Confirmatio indulti, a Sixto Papa V capitulo cathedralis ecclesiae Leodiensis concessi, eligendi ad praeposituras et abbatias tum eiusdem capituli, tum etiam collegiarum illius civitatis et dioecesis, cum concessione alterius indulti quoad resignationes faciendas¹.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cleri Leodiensis dignitate desumptum.

Clerum Leodiensem ob eius amplitudinem et sinceram erga Sedem Apostolicam devotionem paterno affectu amplectentes, de eius privilegiis non conservandis tantum, sed et ampliandis libentissime cogitamus.

Recensetur indultum a Sixto Papa V capitulo cathedralis Leodiensis concessum.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum capituli et canonicorum maioris ecclesiae Leodiensis petitio continebat, quod aliis [felicitis recordationis Sixto V, praedecessori nostro, pro parte capitulorum dictae maioris ac secularium et collegiarum ecclesiarum civitatis et dioecesis Leodiensis et quarumdam particularium personarum, exposito², quod, cum ipsa capitula (praetextu litterarum piae memoriae Eugenii Papae IV etiam praedecessoris nostri, quas vim concordatorum inter ipsas ecclesias et Sedem Apostolicam habere praetendebant, ac quibus inter alia caveri dicebatur expresse, electiones ad dignitatem maiorem post pontificalem in maiori, et principales in collegiatis ecclesiis huiusmodi electivas per tempora a iure statuta, expectari, il-

lasque approbari et confirmari, vel infirmari debere, prout iustitia et aequitas suaderet, atque etiam praetextu litterarum recolendae memoriae Pii II et Sixti V, ac forsitan aliorum Romanorum Pontificum, etiam praedecessorum nostrorum, quibus inter alia idem ipsis etiam de novo indultum esse concessum dicebatur, quibus etiam litteris praedicti Sixti V praedecessoris antiqua consuetudo approbata praetendebatur, quod tam maioris quam etiam fere omnium aliarum ecclesiarum praedictarum civitatis et dioecesis huiusmodi maior et principales dignitates praedictae aliis quam canonicis actu praebendatis ipsius ecclesiae maioris conferri aut commendari nequirent, quodque ab eisdem dignitatibus omnes aliae, praeter certas in dictis praetensis concordatis, indultis, et privilegiis expressas reservationes, erant exclusae), occurrentibus pro tempore vacationibus tam maioris quam principalium dignitatum huiusmodi, personarum idonearum ad illas electiones ad se legitime pertinere praetenderent; ac postea inter provisos de illis auctoritate apostolica, et electos a praedictis capitulis ad easdem dignitates variae saepe lites et controversiae orientur, prout ortae tunc erant, seu periculum erat, ne inter provisos a Sede praedicta de aliquibus ex dictis dignitatibus et ad illas electos orientur) idem Sixtus V praedecessor, supplicationibus sibi pro parte dictorum capitulorum desuper tunc porrectis inclinatus, per suas, sub datum Romae, apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDLXXXV, nonis maii, pontificatus sui anno I^o, expeditas litteras, concordata seu indulta et praedecessorum praedictorum litteras moderans et amplians, loco illorum, in perpetuum eisdem capitulis omnium tam maioris quam aliarum ecclesia-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Seq. expositio turbatissima est (R. T.).

¹ Particula ac redundare videtur (R. T.).

² Quas in Bullario esse non puto (R. T.).

rum civitatis ac dioecesis praedictarum, et eorum singulis, ut, occurrentibus vacationibus praepositarum et abbatiarum secularium nuncupatarum earumdem ecclesiarum tam scilicet maioris post pontificalem quam principalium dignitatum collegiarum ecclesiarum huiusmodi, nisi illae pro tempore vacantes per reservationes in corpora iuris clausas, aut personis inibi nominatim expressis, dispositioni apostolicae reservatae forent, ad liberam electionem personarum idonearum ad dignitates huiusmodi procedere libere et licite valerent, concessit et indulgit; necnon quod electio ipsa intra triginta dies a die vacationis huiusmodi computandos omnino fieri, et confirmatio inter sex menses a die electionis numerandos a Romano Pontifice pro tempore existente, a quo confirmari vel infirmari deberet prout aequitas et ratio suaderet, petenda esset, decrevit; proviso tamen quod sic confirmati Ordinariis ipsis debita praestarent iuramenta, obsequia et alia, ad quae de iure vel consuetudine tenerentur: insuper, ne ad praeposituram maioris ecclesiae praedictae, quae inibi dignitas post pontificalem maior, vel ad Ss. Petri, Martini, Pauli, sanctae Crucis, Ioannis, Dionysii et Bartholomaei civitatis Leodiensis, necnon Tongrensis, Huensis, Fossensis, S. Mariae Traiectensis, Masekensis, Visetensis, Amoniensis, Cinacensis, Dionantensis, Tudinensis locorum seu oppidorum dictae dioecesis, et B. Mariae Namurcensis ecclesiarum praeposuras et abbatias seculares, quae in collegiatis ecclesiis huiusmodi principales sunt dignitates, aliae personae praeterquam canonici eiusdem maioris ecclesiae actu praebendati et personaliter in ea residentes, etiamsi aliam dignitatem in ipsa maiori aut aliis ecclesiis praedictis obtinerent, eligi possent aut deberent, et ne quis eorum plures

1 Videretur addenda praep. pro (R. T.).

quam unam ex praepositis seu abbatibus secularibus vel dignitatibus eiusmodi insimul retinere posset, perpetuo inhibuit et interdixit: decernens alias praedictas in corpore iuris clausas, et ratione personarum sic nominatim expressarum, ab ipso Sixto V, vel eius praedecessoribus, aut successoribus, pro tempore factas et faciendas, speciales et generales, de vacantibus et vacaturis beneficiis ecclesiasticis et dignitatibus huiusmodi reservationes, etiam per cancellariae apostolicae regulas, vel alias quascumque constitutiones vel ordinationes apostolicas, etiam perpetuas vel temporales, etiamsi in eis dignitates electivae nominatim et in specie reservatae, ac gratiae et indulta huiusmodi in specie expressa forent, ad dignitates praedictas minime extendi; sed, quoties illae emanarent, toties ipsa capitula in suum pristinum ius restituta et reintegrata censerentur debere decrevit, et alias, prout in dicti Sixti V praedecessoris litteris, quas vim contractus inter ipsum et Sedem praedictam cum dictis capitulis initi habere voluit, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, eadem capitula in possessione, seu quasi, iuris eligendi ad maiorem post pontificalem et principales dignitates ecclesiarum huiusmodi, iuxta formam dictarum litterarum existant, certumque sit, non parum ornamenti ipsis ecclesiis accedere, dum ad praedictas dignitates personae ex gremio capituli dictae maioris ecclesiae, quae inter insigniores christiani orbis ecclesias merito connumeratur, et in qua nullus nisi doctrinam aut generis nobilitate conspicuus in canonicum admitti potest, assumuntur, maximeque verendum sit ne secus plerumque accidat, si liberum sit aut permittatur dignitates ipsas obtinentibus illas in sibi benevisarum personarum favorem resignare, aut si ad illas alii, quam ex dicto gremio, assumantur;

Causae illud confirmandi.

Prout petitur.

§ 3. Quare, pro parte capituli et canonicorum maioris ecclesiae huiusmodi, et, qui ab ipsis pro eorum iuribus tuendis et defendendis ad nos et Sedem eandem missi sunt, dilectorum filiorum Lamberti de la Motte pro-decani et Ernesti de Kerckemac-Zegheri a Groesbech eiusdem maioris ecclesiae canonicorum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in praemissis opportune providere, eosque amplioribus favoribus et gratis prosequi de benignitate apostolica dignemur:

Confirmat Urbanus, ac resignationes, resignatorumque huiusmodi beneficiorum provisiones non nisi de eiusdem capituli licentia fieri posse declarat.

§ 4. Nos igitur, earumdem ecclesiarum decori et ornamento securius consulere volentes, ipsiusque capituli et canonicorum dictae maioris ecclesiae singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, dictas Sixti V praedecessoris litteras, illarumque totos et integros tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illasque, et in eis contenta quaecumque, salva tamen infrascripta ampliacione et extensione, approbantes et confirmantes, omnesque et singulos tam iuris quam facti et quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplementes, easque modo infrascripto, illis aliis et quoad reliqua omnia in suo robore permansuris, ampliantes, et extendentes easdem, capitulo et canonicis dictae maioris ecclesiae, ut de cetero praepositura maior post pontificalem maioris, et Ss. Petri, Martini, Pauli, sanctae Crucis, Ioannis, Dionysii, Bartholomaei civitatis, necnon Tongrensis, Huensis, Fossensis, B. Mariae Traiectensis, Eyckensis, Visetensis, Amaniensis, Cinacensis, Dionantensis et Tudinensis locorum seu

oppidorum dictae dioecesis, et B. Mariae Namurcensis collegiarum ecclesiarum praepositurae seu abbatiae seculares, dignitates inibi principales, in aliorum praeterquam canonicorum eiusdem maioris ecclesiae actu praebendatorum et personaliter in ea residentium favorem, nisi etiam ad hoc capitulum huiusmodi, ius seu privilegium eligendi habentium, seu maioris partis eorum accedat assensus, etiam causa permutationis et concordiae, etiam in nostris vel Romani Pontificis pro tempore existentis, vel cuiusvis alterius ad id facultatem habentis, manibus, a nunc et pro tempore obtinentibus resignari, seu iurium in illis vel ad illas competentium cessionem fieri, vel in illarum regimine et administratione aliorum, quam canonicorum dictae maioris ecclesiae actu praebendatorum et personaliter residentium, ac de consensu praedicto faciendam, etiam apostolica et quavis alia auctoritate admitti, aut alii in coadiutores perpetuos et irrevocabiles in regimine et administratione dictarum dignitatum illas nunc et pro tempore obtinentium, etiam de eorum consensu et ad eorum instantiam, deputari nequeant; adveniente vero casu cessionis simplicis, seu ex decreto apostolico dimissionis in manibus nostris, seu alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, de praedictis praepositis seu abbatibus secularibus, canonicis dictae maioris ecclesiae dumtaxat, ac de capituli, ad quod ad praeposituram seu abbatiam secularem, de qua cessionem simplicem seu etiam ex decreto apostolico dimissionem pro tempore fieri contigerit, electio spectet, consensu, et non aliis, provideri debeat, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et indulgemus;

§ 5. Ac quascumque coadiutorum, etiam de consensu obtinentium, vel motu pro-

Ad eaque Sixtinum Indultum extendit.

1 Potius legendum *cessio* (R. T.).

2 Hic et postea emendet qui potest (R. T.).

prio, de cetero deputationes, etiam cum futura successione, necnon resignationes, cessionesque ac dimissiones huiusmodi, illarumque admissiones, et in illorum consequentiam (etiam sub praetextu, seu ex eo quod vacatio ex resignatione seu dimissione in manibus Romani Pontificis facta et per eum admissa oriens sub reservatione in corpore iuris clausa comprehendatur aut comprehensa sit, ac propterea ab indulto dicti Sixti V praedecessoris, quod ad tales resignationes ac dimissiones et vacationes ex eis oriens, et quosvis dictarum dignitatum vacationum modos, etiam ex quibusvis, quaevis generales reservationes in corpore iuris clausae, ubicumque et quandocumque resultent, auctoritate et tenore praesentium extendimus, excepta dici, videri, censeri aut interpretari possit, aut etiam debeat¹⁾, ad quorumvis aliorum, quam dictae maioris ecclesiae canonicorum actu praebendatorum et personaliter residentium favorem, et de consensu capitulorum ad illas eligendi ius habentium, huiusmodi, etiam per nos et Sedem praedictam, etiam motu simili et de apostolica potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, cum praesentium derogatione, et quibusvis etiam derogationum derogatoriis, et aliis efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, de dignitatibus praedictis faciendas collationes, provisiones, commendas, commissiones, concessionem aut quasvis alias dispositiones, tamquam praeter mentem et intentionem nostram, et in praerudicium dictorum capitulorum et praebendatorum, eorumque iurium et privilegiorum factas, nullas, invalidas, nulliusque roboris et momenti fore, nullumque per eas cuiquam ius, aut etiam coloratum titulum possidendi tribui;

Clausulae pro praesentium lit-

§ 6. Praesentes vero litteras de subreptionis vel obreptionis vitio, etiam ex eo,
1 Quae inclusi parentesi non intelligit (n. 1.).

quod interesse forsitan habentes, seu habere praetendentes, ad id vocati et auditi non fuerint, et causae, propter quas emanarint, iustificatae et verificatae non fuerint, notari non posse, minusque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, perpetuoque validas et efficaces existere, et, quoties illas revocari, suspendi, aut contra eas aliquid disponi contigerit, toties in pristinum et validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, seu de novo etiam sub quacumque posteriori data per dicta capitula quandocumque eligenda concessas esse et fore, sicque ab omnibus censeri, et ita per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et nuncios, iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, eisdem auctoritate et tenore decernimus.

§ 7. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, similis memoriae Benedicti Papae XII pariter praedecessoris nostri, quae incipit *Ad regimen*, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictarumque ecclesiarum (iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis) statutis et consuetudinibus, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis illis, eorumque capitulis, praesulibus et aliis superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium forsitan quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus et formis, specialis, specifica et individua, non autem per clau-

terarum firmitate addit.

Obstantia tollit.

sulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio ad hoc habenda foret, illis aliis in suo robore permanens, harum serie specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Per praesentes autem non intendimus illis, ad quorum favorem praepositurae seu abbatiae seculares praedictae, vel earum aliqua seu aliquae, apostolica auctoritate concessae iam reperiuntur, praeiudicare; easdemque praesentes, quominus resignationes iam admissae, seu coadiutoriae iam concessae, suum debitum consequantur effectum, ullo modo in aliquo volumus non obstare.

Clausulae poenales.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam absolutionis, approbationis, confirmationis, suppletionis, ampliacionis, extensionis, concessionis, indulti, decretorum et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVI, sexto kalendas aprilis, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 martii 1626, pontif. anno III.

CXCIX.

Extensio indulti recitandi officium de beato Felice de Cantalicio ad omnes fratres Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Cappuccinorum ubique existentes.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Recensetur praecedens indultum.

Nuper, nomine dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariae sacri Romani Imperii principis electoris ac Caroli Lotharingiae ducum respective, necnon Francisci a Lotharingia comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethae Bavariae

ducissae et Catharinae etiam a Lotharingia monasterii Sedi Apostolicae immediate subiecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti, nullius seu Tullensis dioecesis, abbatissae, necnon etiam ministri generalis et fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, nuncupatorum, nobis exposito, quod bonae memoriae Felix de Cantalicio, eiusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis et eximii virtutum, gratiarum et miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, eaque propter Maximilianus et Carolus duces, ac Franciscus comes, necnon Elisabetha ducissa et Catharina abbatissa, ac minister et fratres praedicti, nobis humiliter supplicari fecerant, ut, donec canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob eius eximiam charitatem et excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, officiumque et missa de eo recitari et celebrari posset; nos, huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut ipse bonae memoriae Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, officiumque et missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas missalis et breviarii romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis fratribus ubique existentibus, hic autem Romae etiam a sacerdotibus ad ecclesias, eorumdem fratrum confluentibus, eorum superioribus benevisis, in posterum vero die dumtaxat sui obitus, in ecclesiis fratrum praedictorum, videlicet in Nanceii, ac praedicto Romaricomontis, necnon Cantalicii oppidis ab eisdem fratribus tantum, Romae vero, ubi corpus requiescit, etiam a sacerdotibus ad ecclesiam dictorum fratrum confluentibus recitari et celebrari respective libere et licite posset et valeret, licentiam et facultatem apostolicam auctori-

tate concessimus et impartiti sumus, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores¹ praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur².

Extensio, de qua in rubrica.

§ 1. Nunc autem, dilecti filii procuratoris generalis dicti Ordinis ac ministri generalis fratrum praedictorum nomine nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, de praedictorum cardinalium consilio, ut a fratribus eiusdem Ordinis universis et singulis ubique existentibus, Romae autem dumtaxat ab eis et a sacerdotibus ad ecclesiam ubi eiusdem B. Felicis corpus requiescit confluentibus³ officium et missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas missalis et breviarii romani recitari et celebrari respectu libere similiter et licite possit et valeat, licentiam et facultatem, dictâ auctoritate, tenore praesentium concedimus pariter et impartimur.

Contraria tolluntur.

§ 2. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris volumus non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis additur.

§ 3. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IX aprilis MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 aprilis 1626, pontif. anno III.

CC.

Declaratio, quod sancta Elisabetha regina Portugalliae Tertium Ordinem S. Francisci expresse fuerit professa.

¹ Edit. Main. legit *tenore* (R. T.).

² Quas vide supra pag. 372 (R. T.).

³ Vocem *confluentibus* addimus (R. T.).

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Cum, sicut dilectus filius Ioannes de sancto Bernardino, procurator generalis Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, nobis nuper exponi fecit, S. Elisabetham reginam, dum vixit, Portugalliae, quam nos aliâs divinâ aspirante gratiâ in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Francisci expresse professam fuisse plene constiterit, prout in processu, aliisque informationibus desuper fabricatis latius continetur, et propterea dictus Ioannes, ne ulli in hoc dubitationi locus unquam esse possit, per nos, ut infra opportune providere summo opere desideret.

§ 1. Nos, eundem Ioannem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, eandem S. Elisabetham Tertii Ordinis S. Francisci huiusmodi fuisse et esse, atque in omnibus pro tali ubique haberi et reputari;

§ 2. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo decernimus et declaramus.

§ 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Instante procuratore generali fratrum minorum sancti Francisci de Observantia.

Declarat sanctam Elisabetham tertium Ordinem fuisse expresse professam.

Aliter iudicari prohibet.

Contraria subtrahit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXII aprilis MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 22 aprilis 1626, pontif. anno III.

CCI.

Praecipitur omnibus monachis Ordinis S. Benedicti, ut breviario et missali a Paulo Papa V approbatis utantur.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

In cathedrâ Principis apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divinâ providentiâ constituti, religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesiâ Dei, praesertim sub gloriosi monachorum principis sancti Benedicti illustri vexillo militantium, prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, in his, per quae religiosi ipsi debitas laudes Altissimo cum consensu et uniformi ritu persolvere valeant sedulo intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Orta quaestio inter monachos veteri ne an novo potius breviario et missali uterentur?

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, editis aliâs breviario et missali monasticis, de mandato felicis recordationis Pauli Papae V praedecessoris nostri reformatis pro omnibus monachis sub regulâ sancti Benedicti militantibus, praesidente ad hoc opus bonae memoriae Roberto S. R. E. cardinali Bellarmino nuncupato, cum assistentiâ etiam dilectorum filiorum procuratorum generalium totius Ordinis sancti Benedicti huiusmodi, eisque per monachos et capitulum generale dicti Ordinis congregationis Hispaniarum non solum receptis, sed etiam ultra annum in multis monasteriis in usu habitis; succedente novo abbate generali, qui novum missale huiusmodi dimitti et vetus continuari sub praecepto et censuris ordinaverat, res in capitulo

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

generali dicti Ordinis de novo proposita fuerit; et, licet novus abbas huiusmodi pro suâ opinione a maiori parte capituli obtinuerit, nihilominus ab eiusdem capituli decreto aliqui appellaverint, habitoque ad venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales sacris ritibus praepositos recursum, ac multa deducendo pro huiusce rei definitione insteterint:

§ 2. Nos, pro nostri pastoralis officii debito omnem in praemissis discordiarum materiam e medio submovere, pacique et quieti monachorum praedictorum, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de eorumdem cardinalium consilio, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, breviarium et missale praedicta de mandato Pauli praedecessoris huiusmodi, ut praefertur, edita, ex quo semel ab initio acceptata sunt, de cetero perpetuis futuris temporibus omnino continuari, atque ita ab omnibus et singulis monachis praedictis inviolabiliter observari;

§ 3. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

§ 4. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub privationis vocis activae et passivae, necnon officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa et alia in posterum obtinenda, aliisque arbitrii nostri poenis, dilectis filiis generali, ac aliis prioribus, abbatibus, praesidentibus, ceterisque Ordinis et congregationis huiusmodi superioribus, quocumque nomine nuncupatis, quatenus in omnibus et singulis utriusque sexus monasteriis,

¹ Forsan deest *vota* aut *suffragia* (R. T.).

² Edit. Main. legit *iudicis* (R. T.).

Urbanus praecipit, ut edito temporibus Pauli V utantur.

Et ut sic ab omnibus serventur et iudicentur.

Mandatum de parando.

conventibus, domibus, prioratibus, hospitalibus, grangiis, ceterisque locis regularibus eorundem Ordinis et congregationis, quantumvis exemptis et privilegiatis, breviarium et missale, sic ut praefertur, edita, veteribus, quibus antea utebantur, omnino postpositis, recipiant, ac recipi et admitti, eisque deinceps, ad publice privatimque in choro et extra precandum, psallendum, ac missas, horasque canonicas celebrandas et recitandas, in omnibus et per omnia uti cum effectu curent et faciant; contradictores quoslibet, ac in praemissis non parentes, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus decreto capituli generalis praedicto, aliisque praemissis, et quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, Ordinis et congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus et litteris apostolicis, eisdem Ordini et congregationi, illorumque abbatibus, presidentibus, prioribus, superioribus et monachis, ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis specialis, specifica et expressa mentio habenda esset, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et

1 Edit. Main. legit *ex* (R. T.).

expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus habeatur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides danda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII maii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 maii 1626, pontif. anno III.

CCII.

Beatificatio venerabilis Servae Dei Mariae Magdalенаe de Pazzis, cum facultate celebrandi missam et officium de eadem Romae et Florentiae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In Sede Principis apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis et ancillis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus expedire.

Exordium.

§ 1. Sane pro parte dilecti filii nobilis viri adolescentis Ferdinandi Hetruriae sibi subiectae magni ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariae Magdalенаe archiducissae Austriae et Christinae a Lotharingia Hetruriae similiter sibi subiectae magnarum ducissarum viduarum, necnon priorissae, ac monialium monasterii S. Mariae Angelorum nuncupati in burgo S. Fridiani civitatis Florentinae, nobis nuper expositum fuit, quod bonae memoriae ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina, monialis dicti monasterii, multis eximiis

Magnae Hetruriae ducis
preces.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

virtutum et gratiarum ac miraculorum donis a Domino illustrata fuit. Quapropter Ferdinandus magnus dux, et Maria Magdalena archiducissa necnon Christina, magnae ducissae viduae, ac priorissa et moniales praedictae nobis humiliter supplicari fecerunt, ut, donec canonizationis honor dictae ancillae Dei Mariae Magdalенаe ob eius excellentia merita divina aspirante gratia ab Apostolica Sede decernatur, eadem ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque officium et missa de ea ut infra recitari et celebrari possit.

Indultum, de
quo in rubrica.

§ 2. Quare nos, re prius per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam mandavimus, mature discussa, de eorundem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa ancilla Dei Maria Magdalena in posterum Beata nuncupari, officiumque et missa de ea tamquam de communi Virginis non Martyris iuxta rubricas missalis et breviarii romani in omnibus et singulis civitatis Florentinae ecclesiis, et hic Romae pro praesenti anno dumtaxat in ecclesia S. Ioannis Baptistae nationis Florentinorum, in qua beatificationis huiusmodi solemnitas celebrabitur, in eiusdem ancillae Dei Mariae Magdalенаe obitus, seu alia subsequenti non impedita die, a quibusvis clericis et presbyteris tam secularibus quam regularibus recitari et celebrari respective possit et valeat, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et indulgemus.

Derogatio con-
trariorum.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda
transumptis.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quae ipsis prae-

sentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII maii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 maii 1626, pontif. anno III.

CXCIII.

Confirmatio resolutionis quorundam dubiorum circa XI, XVII necnon XXII capita sess. XXV De Regularibus Concilii Tridentini per sacram Congregationem factae pro archiepiscopo Manilensi in Indiis.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater archiepiscopus Manilensis, quod, habito per eum ad venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacri Concilii Tridentini interpretes super infrascriptis dubiis recursu:

Primo videlicet, an iurisdictione, visitatione et correctio in cap. XI *De Regularibus*, sess. XXV, episcopis tributa super parochis regularibus, intelligatur eadem, quam super parochis secularibus habent; et ideo si dictos parochos regulares episcopus poterit compellere, ne excedant taxam ab ipso factam super emolumentis baptismatum, matrimoniorum, funeralium et aliorum, etiamsi ad hoc licentiam ab eorum superioribus regularibus vel capitulis provincialibus habeant:

Dubia ab archiepiscopo Manilensi proposita.

Secundo, cum dictum concilium capite XVII *De Regularibus* eiusdem sessionis decernat, ut episcopus bis examinet, quae moniales fieri volunt, primo scilicet, quando habitum suscipiunt, secundo vero, tempore professionis, an hoc etiam intelligatur in monasteriis superio-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

ribus regularibus subiectis; et si episcopus eorundem rectores compellere possit, ne habitum novitiæ dent, nisi prius episcopum certiores faciant, ut puellæ voluntatem explorare valeat:

Tertio, cum idem concilium cap. XXII *De Regularibus* eiusdem sessionis, decernat, quod observentur et executioni mandentur omnia in præcedentibus viginti uno capitibus decreta, et inter alia non obstantia præsens existat, videlicet: *Atque etiam consuetudinibus vel præscriptionibus etiam immemorabilibus etc.*, an prædicta verba: *Atque etiam consuetudinibus etc.*, debeant intelligi, etiam de consuetudinibus post concilium introductis, sciente vel ignorante episcopo, taliter quod eidem episcopo in futurum præiudicium inferre nequeant:

Quarto, cum dictum caput XXII inter alia contineat sequentia verba, videlicet: *Præcipit omnibus episcopis in monasteriis sibi subiectis, et in omnibus aliis in superioribus decretis specialiter commissis, etc., ut statim præfata exequantur*, an in dictis rebus regularium et monialium, in quibus ipsi episcopo tribuitur iurisdictio, episcopus dictos regulares cogere et compellere possit sub censuris, aliisque remediis opportunis, prout de iure:

Quinto, an a prædictis censuris, in regulares et moniales ab Ordinariis latis, possint ipsi regulares et moniales a suis superioribus absolvi:

§ 2. Idem cardinales ad primum dubiorum huiusmodi, in regulares curam animarum personarum secularium exercentes, in his quæ dictam curam et sacramentorum administrationem concernunt, episcopum eadem auctoritate uti posse, qua in parochos seculares; proindeque regulares ipsos in emolumentis, ut proponitur, legitime percipiendis prohibere posse, ne excedant taxam ab epis-

copo præscriptam: ad secundum, Ita esse intelligendum: ad tertium, Ita esse intelligenda: ad quartum, in omnibus, episcopo specialiter commissis in decretis sessionis prædictæ *De Regularibus*, licere eidem episcopo ad illorum executionem regulares compellere etiam poenis et censuris ecclesiasticis: ad quintum, non posse absolvi a suis superioribus, responderunt et decreverunt, et aliàs, prout in eorundem cardinalium decreto desuper emanato plenius dicitur contineri.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus archiepiscopus plurimum cupiat, decretum seu responsum huiusmodi, pro illius firmiori subsistentiâ, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; ideo nobis humiliter supplicari fecit, ut eius desideriis huiusmodi annuere de benignitate apostolicâ digneremur.

§ 4. Nos igitur, dictum archiepiscopum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum seu responsum prædictum apostolicâ auctoritate, tenore præsentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

§ 5. Decernentes, decretum seu responsum huiusmodi necnon præsentem litteras valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, quos illud concernit, seu concernet quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quam archiepiscopus petit confirmari.

Confirmat Pontifex.

Clausulæ.

Contraria tolluntur.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX maii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 maii 1626, pontif. anno III.

CXCIV.

Facultas regi catholico nominandi iudices ad cognoscendas causas inter archiepiscopum Elborensem et militias S. Iacobi et S. Benedicti de Avis vententes, ipsi autem archiepiscopo tres ex nominatis iudicibus recusandi.

Charissimo in Christo filio nostro, Portugalliae et Algarbiorum regi catholico, Urbanus Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Onerosa pastoralis officii cura, nullo licet meritorum suffragio, humilitati nostræ inenarrabili Regis regum et Domini dominantium iudicio commissa postulat, ut non solum omnibus præsertim ecclesiasticis, regularibusque personis iustitiam aequaliter ministrare curemus, sed quancumque lites, controversias et dissidia inter eas vigentes quiete præcedere studeamus.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, tu provide considerans, ex litibus, seu controversiis, quæ inter archiepiscopum Elborensem, pro tempore existentem ex unâ, ac præceptores seu commendatarios, fratres milites, officialesque, et alios ministros militiarum S. Iacobi et S. Benedicti de Avis regni Portugalliae, quarum tu perpetuus administrator apostolicâ auctoritate deputatus existis, ex alterâ partibus, de et super iurisdictione sive facultate visitandi et reformandi ecclesias seu personas dictarum militiarum, et quasi omnimodo illarum tam spirituali quam temporali gubernio, ratione privilegiorum et exemptionum eisdem militiis concessorum, nonnullorumque decretorum ac declarationum Concilii Tridentini, necnon sententiarum diversis temporibus ad favorem earundem militiarum emanatarum, possessionumque immemorabilium, coram uno seu diversis iudicibus indecise pendentium¹, plurima detrimenta, non sine notabili ecclesiarum et personarum prædictarum cum spirituali tum temporali dispendio et christifidelium, scandalo provenire; ipsum vero archiepiscopum, necnon præceptores, seu commendatarios, fratres milites, aliasque personas huiusmodi, ad litium dubios eventus, in iisque prosequendis labores et expensas subiri solitas evitandum, super litibus et controversiis inter eos vigentibus huiusmodi, et quæ oriri possint tempore procedente, ad concordiam et amicabilem compositionem, maiestate tuâ mediante, facile deventuros esse, si nostra et Sedis Apostolicæ facultas desuper suffragetur:

§ 2. Nos, qui in id semper intendimus, ut, sublatis litium et controversiarum occasionibus, ecclesiasticæ et præsertim divino servitio mancipatæ personæ, quietam et tranquillam vitam traducunt, in tuendam

Causæ concedendi facultatem, de qua in rubricâ.

Concessum.

1 Legerem *indecisae pendent* (R. T.).

pace atque unione christianâ, ceteris exemplum praebeant, praedictarum litium et causarum status et merita, nominaque et cognomina iudicum et colitigantium, ac alia de necessitate exprimenda praesentibus pro sufficienter expressis habentes, omnesque et quascumque lites et controversias inter archiepiscopum et priores, milites, commendatarios, conventus, mensas magistras, aliasque quascumque personas dictarum militiarum, coram quibuscumque iudicibus ordinariis et delegatis, tam in Romana curiâ, quam extraeam, motas et quantumcumque instructas, ac etiam pro tempore movendas, ad nos et Sedem Apostolicam, quatenus opus sit, harum serie, in statu et terminis, in quibus reperiuntur, advocantes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac merâ deliberatione nostris, dequâ apostolicae potestatis plenitudine, eidem maiestati, ut partibus praedictis terminum viginti dierum ad consentiendum in sex commissarios, qui in dignitate ecclesiasticâ constituti, vel in aliquâ probatâ studii generalis universitate in iure canonico graduati sint, per te nominandos, auctoritate nostrâ praefigere; quo quidem termino elapso, et consensu per dictas partes non praestito, sex huiusmodi commissarios, ex quibus dictus archiepiscopus tres suspectos dare possit, eadem auctoritate deputare; qui praedictas et quascumque alias cuiuscumque qualitatis existentis causas, etiam decimarum, iurispatronatus, praesentandi et providendi de quibusvis beneficiis ecclesiasticis et cappellis, necnon iurisdictionis tam spiritualis quam temporalis, bonorum, reddituum et territoriorum, tam mensam archiepiscopalem Elborensis quam militias et personas huiusmodi spectantium, extra iudicialiter, ac omni et quacumque appellatione, reclamazione et recursu remotis, concordare et componere, aliaque in praemissis necessaria et opportuna, etiamsi

talia forent, quae magis specialem et specificeam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere et exequi libere et licite respective possint et valeant, plenam et absolutam auctoritatem et facultatem, dictâ auctoritate, tenore praesentium, tribuimus et impartimur.

§ 3. Quidquid autem per eosdem iudices in causis huiusmodi, tam motis quam movendis, ut praefertur, concordatum, terminatum, stabilitum et compositum fuerit, firmum, validum et efficax esse et fore decernimus, et ad eius inviolabilem observantiam partes ipsas cogi et compelli, neque ullo unquam tempore sub quovis praetextu, et causâ ab illo resiliari posse praecipimus; partibusque ipsis desuper ex nunc, prout ex tunc postquam lites et controversiae huiusmodi concordatae fuerint, ut praefertur, perpetuum silentium imponimus;

§ 4. Necnon praesentes litteras ex quacumque causâ de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quovis defectu notari, impugnari, annullari vel invalidari, aut aliâs quomodolibet infringi, seu retractari, aut in ius seu controversias revocari, aut adversus illas quodcumque iuris aut facti remedium impetrari nullatenus posse; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus quibuscumque aliis super praemissis commissionibus et litis pendentiis et constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiae et militiarum praedictarum (etiam iuramento confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis,

Mandatum de parendo.

Clausulae pro praesentium litterarum firmitate.

Derogatio contrariorum.

privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem et apostolicâ auctoritate decernimus, quod earumdem praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, diè xxviii maii mdcxxvi, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 28 maii 1626, pontif. anno iii.

CXCv.

Confirmatio unionis congregationis Oratorii Aquensis in Provinciâ Congregationi Oratorii Domini nostri Iesu Christi in regno Franciae¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis desuper apostolicae servitutis officio, ad ea, per quae piorum hominum Congregationes in militanti Ecclesiâ ad maiorem Dei gloriam provide institutae maioribus in dies proficiant incrementis, sedulo intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Presbyteri Congregationis Oratorii Aquensis Congregationi in regno

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri et clerici Congregationis Oratorii in Ecclesiâ B. Mariae

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Virginis Aquensi in Provinciâ per felicitatis recordationis Paulum Papam V praedecessorem nostrum erectae et institutae, quod ipsi, pro felicitati eiusdem Congregationis statu atque regimine, eandem Congregationem Congregationi Oratorii Domini nostri Iesu Christi, in regno Franciae apostolicâ auctoritate institutae a dilecto filio Petro Berul secundodictae Congregationis huiusmodi superiori generali, salvis tamen et illaesis remanentibus privilegiis, gratiis et indultis primodictae Congregationi per eundem Paulum praedecessorem concessis, uniri atque incorporari, omnimodaeque eiusdem Petri moderni et pro tempore existentis superioris generalis huiusmodi iurisdictioni et superioritati, ad instar aliarum dictae Congregationis Oratorii Domini nostri Iesu Christi domorum, subiecti obtinuerunt, prout in patentibus desuper confectis litteris plenius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, presbyteri et clerici praedicti plurimum cupiant unionem et incorporationem necnon subiectionem praedictas, pro maiori illorum¹ validitate, apostolicae confirmationis robore communiri, nos presbyterorum et clericorum praedictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unionem et incorporationem, ac subiectionem praedictas, et, prout illas concernunt, omnia et singula in dictis litteris

¹ Potius legerem *illarum* (n. t.).

Franciae ere-
clay cupunt
muri.

Und Pontifex

contenta, licita tamen et honesta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerit, supplemus.

Clausulas ap-
Pontif.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque, et non aliter, in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantiaque
tollit.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac utriusque Congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx maii MDCXXVI pontificatus nostri anno III.

Dat. die 30 maii 1626, pontif. anno III.

CXCVI.

Avocatio quarumcumque causarum inter collectorem generalem spoliatorum et commissarium cruciatae in regnis Portugalliae et Algarbiorum.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Nonnullas con-
troveras inter
collectorem spo-
liatorum et com-
missarium cruci-
atae exortas.

§ 1. Cum, sicut non sine gravi animi nostri molestiâ accepimus, nonnullae differentiae inter dilectos filios magistrum Iouannem Baptistam Pallottum, in utraq; signaturâ nostrâ referendarium, ac iurium

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

et spoliatorum camerae nostrae apostolicae in Portugalliae et Algarbiorum regnis debitorum collectorem generalem, et seu eius auditorem, ex unâ, et Antonium Mascarenhas, indulgentiarum et gratiarum spiritualium et temporalium cruciatae eorumdem regnorum commissarium apostolicâ auctoritate deputatum, ex alterâ partibus, de et super facultate et iurisdictione ipsius Antonii commissarii, aliisque rebus in actis causae et causarum latius deductis, ortae fuerint et vigeant ad praesens, cumque ex supradictis plura scandala orta iam sint, et verendum sit ne in dies maiora oriantur:

§ 2. Nos, qui in supremo iustitiae throno, meritis licet insufficientibus, per ineffabilem divinae sapientiae providentiam constituti sumus, praemissis, quantum cum Domino possumus, obviare, et uniuscuiusque iuribus consulere volentes, necnon differentiarum et aliarum rerum in actis huiusmodi deductarum praesentibus, perinde ac si specificè, specialiter et expresse insererentur et exprimerentur, pro sufficienter insertis et expressis habentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et quascumque differentias et causas civiles, criminales et mixtas praemissorum occasione motas et introductas, ac in quibusvis tribunalibus pendentes et instructas, in statu et terminis in quibus reperiuntur, cum omnibus et singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, totoque negotio principali, ad nos harum serie avocamus.

§ 3. Necnon iurium camerae nostrae apostolicae in regnis praedictis collectori apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, committimus et mandamus, ut eidem Antonio Mascarenhas, et quibusvis aliis, ad quos nunc quomodolibet spectat, et spectare poterit in futurum, nostro nomine,

Pontifex ad
se avocet.

Præcipitque
collectori, ut
inhibeat præ-
dicto commissario,
eiusque ministri-
s, ne quid
interim atten-
tent.

sub excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi a nobis et hac Sanctâ Sede, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi possint, necnon privationis omnium et quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum quomodocumque et qualitercumque qualificatorum, etiam speciali notâ et expressione dignorum, necnon dicti commissariatus cruciatae, et aliorum quorumcumque officiorum ac munerum per eos respective quomodolibet, et ex quibusvis concessionibus et dispensationibus etiam ab eadem Sede obtentorum, perpetuaeque inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, ipso facto absque aliâ declaratione seu iudicis ministerio, incurrendis poenis, districte praecipiat, ne, donec aliter ab hac Sanctâ Sede statutum et ordinatum fuerit, quicumque circa causas et differentias, aliaque praemissa huiusmodi, quovis quaesito colore vel praetextu, seu ex quâcumque causâ, etiam quantumvis privilegiatâ, attentare, seu aliâs quomodolibet innovare, et praesertim licentias sacrosanctum missae sacrificium in privatis domorum oratoriis celebrandi vel celebrari faciendi concedere, audeant seu praesumant.

Et si qua
illi attentave-
rint, irrita de-
clarat.

§ 4. Nos enim, si quicquam circa differentias et causas, aliaque praemissa huiusmodi, per eundem Antonium fieri, attentari, seu aliâs quomodolibet ex quavis causâ innovari, et praesertim licentias praedictas concedi contigerit, eas et ea ex nunc, prout ex tunc, et e contra revocamus, cassamus et annullamus, viribusque et effectu omnino evacuamus, ac revocata, cassa et annullata, viribusque et effectu vacua, nec ulli suffragari in iudicio vel extra, aut aliâs quomodolibet, posse;

Clausulas ap-
Pontif.

§ 5. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, etiam S. R. E. cardinales, etiam de latere

legatos, in quavis causâ et instantiâ (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

Contraria tollit

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII similiter praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dictis, dommodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trabatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus, necnon privilegiis, indultis et litteris apostolicis, ac aliâs in contrarium praemissorum, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis et decretis, concessis, confirmatis, approbatis et etiam saepius innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac de verbo ad verbum inserta mentio habenda foret, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: seu si praedicto Antonio Mascarenhas vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII iunii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 13 iunii 1626, pontif. anno III.

CXC VII.

Sequitur mandatum eidem collectori spoliatorum de capiendâ iuridicâ informatione super nonnullis erroneis propositionibus praedicti commissarii cruciatae circa facultatem licentias concedendi missam celebrandi in privatis domorum oratoriis.

Dilecto filio iurium et spoliatorum camerae nostrae apostolicae in Portugalliae et Algarbiorum regnis debitorum collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Facti series § 1. Ad apostolatam nostrum, non sine gravi cordis nostri dolore pervenit, dilectum filium Antonium Mascarenhas, indulgentiarum et gratiarum spiritualium Portugalliae et Algarbiorum regnorum commissarium generalem apostolicâ auctoritate deputatum, eo audaciae et temeritatis processisse, ut facultatem concedendi licentias sacrosanctum missae sacrificium in privatis domorum oratoriis in dictis regnis celebrari faciendi ad se dumtaxat privative quoad nos et hanc Sanctam Sedem spectare; et, quia facultatem huiusmodi sibi uti eiusdem cruciatae commissario ex contractu competere praetendit, nos et Sedem eandem licentias huiusmodi in regnis praedictis nullatenus concedere posse, et quamplura alia in auctoritate eiusdem Sanctae Sedis praeiudicium et contemptum asserere minime erubuerit.

Mandatum de quo in rubrica. § 2. Idcirco, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut te de praemissis omnibus et singulis, tam per eundem Antonium, quam eius complices, fautores et consultores temere, ut praefertur, assertis et dictis, auctoritate nostrâ iuridice informes, aliaque omnia et singula in praemissis et

circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras et exequaris: super quibus omnibus et singulis plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem harum serie tibi concedimus et impartimur; ac omnes et singulas informationes per te circa ea sumendas sub tuo sigillo clausas ad nos quamprimum diligenter transmittas, ut quid desuper statuendum fuerit, maturâ consultatione adhibita, decernere valeamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII iunii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die, annoque eisdem.

CXC VIII.

Confirmatio privilegiorum Ordinis Beatae Mariae de Mercede, Redemptionis captivorum, Recollectorum nuncupatorum¹.

**Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium. In supremo apostolicae dignitatis culmine, meritis licet imparibus, divinâ dispositione constituti, ad ea, quae pro regularium locorum et personarum in eis sub suavi religionis iugo ad proximi subventionem praesertim viventium indemnitatibus et commodis per Romanos Pontifices praedecessores nostros liberaliter

¹ Ordinem hunc approbavit Gregor. IX in Constitut. XLII, *Devotionis*, tom. III, pag. 485. Fratres praedictos certis diebus solemnem benedictionem et absolutionem facere posse statuit Clemens VIII, Const. XLIV (in h. e. XLVI) tom. IX, pag. 642; huiusque benedictionis forma habetur in Const. CCLI (in h. e. CCLXII), tom. X, pag. 717.

concessa fuerunt, libenter intendimus, eaque, ut perpetuo firma et illibata persistent, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causae concedendae confirmationis;

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Didaci de S. Raymundo moderni procuratoris generalis et religiosorum Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum, petitio continebat, quod dudum felicitis recordationis Gregorius IX, et deinde diversi alii, ac tandem pia memoriae Gregorius XV Romani Pontifices praedecessores nostri diversas gratias et privilegia, praesertim vero ad opus redemptionis captivorum huiusmodi spectantia, religiosi dicti Ordinis concesserunt, prout in diversis litteris apostolicis desuper confectis plenius continetur.

Quam fratres petunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, Didacus et religiosi praedicti plurimum cupiant, pro firmiori et maiori gratiarum et privilegiorum huiusmodi subsistentiâ, illa per nos approbari et confirmari, pro parte Didaci et religiosorum praefatorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio de qua in rubrica.

§ 3. Nos igitur, qui honestis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, Didacum et eiusdem religionis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon singularum litterarum huiusmodi tenores, ac datas praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, gratias et pri-

vilegia quaecumque dicto Ordini per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa, et desuper confectas litteras (dummodo illa sint in usu, nec revocata, neque sub ullis revocationibus comprehensa, sacrisque canonibus et Concilii Tridentini decretis et constitutionibus apostolicis et institutis regularibus dicti Ordinis minime adversentur) apostolicâ auctoritate tenore praesentium approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiecimus.

Clausulae § 4. Decernentes, Didacum et religiosos praedictos illis omnibus et singulis libere et licite frui et gaudere, nec eos desuper a quoquam quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari quoquo modo posse.

§ 5. Eaque per omnes, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. § 6. Non obstantibus omnibus, quae in dictis litteris concessa sunt non obstare, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae poenales. § 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, adiectionis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae, MDCXXVI, VII kalendas iulii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 25 iunii 1626, pontif. anno III.

CXCIX.

Commissio Lucano episcopo ministros illius reipublicae absolvendi a censuris, in quas incurrerant, ob exactum quoddam ab ecclesiasticis vectigal ultra concessionem Sedis Apostolicae¹.

Venerabili fratri Alexandro episcopo Lucano, Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Concordatum ministrum reipublicae Lucanae induerant cum ecclesiasticis super solutione nonnullorum vectigalium.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii antiani et vexillifer iustitiae reipublicae Lucanae, quod aliàs, tunc existentes ipsius civitatis Lucanae communitas et homines, considerantes, illorum redditus et proventus in gabellis, datiis et aliis vectigalibus suis praecipue consistere, ac volentes fraudibus, quas multi aliàs non exempti sub nomine ecclesiasticarum personarum ad effugiendam debitam gabellarum, datiorum et vectigalium huiusmodi solutionem in maximum eorum damnum et praepudium committebant, occurrere, cum dilectis filiis clero tam seculari quam regulari civitatis praedictae, in vim facultatis eidem clero apostolicam auctoritate sub certis modo et forma tunc expressis concessae, concordarunt, ut idem clerus gabellas huiusmodi, prout alii, solvere teneretur; et deinde, certis anni temporibus, eiusdem cleri singulis personis tam secularibus quam regularibus, et tam viris quam mulieribus, totum per eos solum integre restitueretur, et aliàs, prout in diversis desuper confectis publicis instrumentis plenius dicitur contineri.

Quae cum ultra huiusmodi concordatum exegerint.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, post initam concordiam huiusmodi gabellae praedictae per eosdem antianos et vexilliferum seu ab eis deputatos praedictos auctae, et ab ipsis clero ultra tempus conventionis contra sacro-

rum canonum, conciliorum generalium, necnon Bullae in die Coenae Domini legitimae formae exactae fuerint, nec ipsi propterea eidem clero, quod ab eis, ut praefertur, exactum fuit, integre restituerint; nobis propterea communitas, et homines ac antiani et vexillifer praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de absolutionis beneficio in praemissis opportune providere de benignitate apostolicam dignemur.

A censuris petunt absolvi.

§ 3. Nos igitur, illorum conscientiarum quieti, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut communitatem et homines, eorumque singulos, ac gabellarum huiusmodi ministros, custodes et exactores, necnon alios quoscumque in praemissis culpabiles, et eorum quemlibet, si hoc a te humiliter petierint, et dummodo a similibus de cetero absterneant, factaque prius per eos de indebite usque in praesentem diem exactis, ut praefertur, eidem clero restitutione, vel aliter cum eisdem clero tam coniunctim quam divisim desuper concordato, seu facta per camerarium vel depositarium eiusdem communitatis et hominum obligatione in forma depositi de restituendo omne et totum exactum et non restitutum ut supra, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis per eos et eorum quemlibet praemissorum

Pontifex episcopo Lucano committit, ut eos absolvat, servatis tamen quae hic servanda praescribuntur.

occasione quomodolibet incursis, auctoritate nostra in utroque foro absolvi, illisque dictas poenas eadem auctoritate ab eorum et cuiuslibet eorum confessariis per te probatis remitti et condonari, imposita eis poenitentia salutari, necnon in pristinum, et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, restitui, reponi et plenarie reintegrari mandes et facias, eidemque clero cum antianis et vexillifero praedictis ad concordiam sive transactionem super praemissis, prout eis videbitur, deveniendi licentiam eadem auctoritate concedas.

Obstantibus derogat.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv iulii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 4 iulii 1626, pontif. anno III.

CC.

Facultas clero reipublicae Lucanae concordandi cum republica super exactione et solutione nonnullorum vectigalium.

Venerabili fratri Alexandro episcopo

Lucano,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,

salutem et apostolicam benedictionem.

Lucani petunt facultatem sibi concedi conveniendi cum clero super solutione vectigalium.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii antiani, ac vexillifer iustitiae reipublicae Lucanae, quod ipsi, provide considerantes, eiusdem reipublicae redditus et proventus in gabellis praecipue, datiis, aliisque vectigalibus suis consistere, multas vero fraudes circa gabellarum, datiorum et vectigalium huiusmodi solutionem a non exemptis sub nomine personarum

ecclesiasticarum, non sine maximo ipsius reipublicae damno et praepudicio, plerumque committi consuevisse, ut autem fraudibus huiusmodi opportuniori, qua fieri potest, ratione obviam eant, cum personis ecclesiasticis tam secularibus quam regularibus civitatis et dioecesis Lucanae praedictae, ut scilicet ab eisdem ecclesiasticis gabellae praedictae exigantur, eisque omne id et totum, ad quod inter eos concordabitur, certis anni temporibus restituatur, convenire seu concordare deliberaverunt, si opportuna desuper, tam eidem personis ecclesiasticis, quam antianis et vexillifero, per nos et Sedem Apostolicam facultas concedatur: nobis propterea antiani et vexillifer praedicti (ex conventionem et concordiam huiusmodi, si fiat, ecclesiis, ecclesiasticisque personis suam immunitatem mediante restitutione praedicta facilius conservari, fraudibusque huiusmodi obviam iri asserentes) humiliter supplicari fecerint², ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolicam dignemur.

§ 2. Nos igitur, certam de praemissis notitiam non habentes, ac singulares antianorum et vexilliferi praedictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, quatenus, vocalis personis ecclesiasticis praedictis, de omnibus et singulis praemissis, eorumque circumstantiis universis, te diligenter informes, et, si per informationem huiusmodi tibi legitime

Urbanus episcopo committit, ut rebus mature paratis facultatem clero concedat super huiusmodi solutione conveniendi.

¹ Vox autem redundat (n. r.).

² Syntaxis mallet fecerunt (n. r.).

constiterit, ecclesiarum, earundemque personarum ecclesiasticarum immunitatem ex conventione et concordia fienda huiusmodi nullatenus laedi, seu eis aliquod damnum vel praeiudicium inferri, super quo conscientiam tuam oneramus, personis ecclesiasticis praedictis, seu ab eis ad hoc specialiter deputandis, ad conventionem et concordiam tam coniunctim quam divisim, modo et forma praemissis, cum antianis et vexillifero praedictis deveniendi (ita tamen, ut si gabellas huiusmodi augeri vel minui contigerit, summa etiam inter ecclesiasticos necnon antianos et vexilliferum praedictos concordata proportionabiliter augeatur et minuatur, ac omne id et totum, quod antiani et vexillifer praedicti, seu ab eis deputati, a personis ecclesiasticis huiusmodi exegerint et perceperint, eisdem personis seu etiam ab eis deputatis integre, realiter, et cum effectu singulis sex mensibus iuxta concordiam huiusmodi restituant) libere et licite et absque excommunicationis, aliarumque censurarum et poenarum ecclesiasticarum contra gabellas huiusmodi a personis ecclesiasticis exigentes latorum et inflictarum incursu; praeterea (facta prius per antianos et vexilliferum praedictos, seu per camerarium vel depositarium, de eisdem personis ecclesiasticis restituendo, ut praefertur, obligatione), iuxta conventiones inter eos infra novem menses proximos faciendas, etiam ex nunc exigendi et percipiendi; praeterea personis ecclesiasticis praedictis, seu ab eis pro tempore deputatis, quaecumque instrumenta desuper necessaria et opportuna cum clausulis, capitulis, pactis et conditionibus tibi benevisis, licitis tamen et honestis, nec immunitati ecclesiasticae, quovis modo contrariis, cum antianis et vexillifero praedictis semel et pluries, ac toties quoties opus fuerit, celebrandi seu celebrari, aliaque super his necessaria et

opportuna faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, licentiam et facultatem auctoritate nostra concedas; personasque ecclesiasticas et antianos ac vexilliferum praedictos ad conventionis et concordiae vigore praesentium ineundae, postquam, ut praefertur, inita fuerit, observationem omnino teneri et obligatos fore, eadem auctoritate decernas.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac ecclesiarum, monasteriorum et aliorum regularium locorum et ordinum, quorum illa fuerint, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IV iulii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 4 iulii 1626, pontif. anno III.

CCI.

Depulatio episcoporum Laudensis et Comensis¹, ac poenitentiarum ecclesiae Mediolanensis, in protectores collegii Helvetiorum et Rhetiorum eiusdem civitatis².

Venerabilibus fratribus Papiensi et Novariensi episcopis, ac dilectis filiis poenitentiarum et archipresbytero ecclesiae Mediolanensis,

Urbanus Papa VIII.

Venerabiles fratres et dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Militanti Ecclesiae, licet immeriti, disponente Domino praesidentes, circa curam ecclesiasticarum personarum omnium solertia reddimur indefessa solliciti, ut, iuxta debitum pastoralis officii, eorum occurramus dispendiis, ac profectibus, divina cooperante clementia, favorabiliter intendamus.

Causae faciendae deputatorum.

§ 1. Sane dilectorum filiorum rectorum collegii ad erudiendos Helvetios et Rhetios, eosque optimis moribus et doctrinis imbuendos, in civitate Mediolanensi instituti conquestione percepimus, quod, cum nonnulla castra, villae et alia loca, terrae, domus, possessiones, aquae et decursus aquarum, iura, iurisdictiones, fructus, census, redditus, proventus et nonnulla alia mobilia et immobilia, spiritualia et temporalia bona, in Mediolanensis, Papiensis, Novariensis et aliis diocesisibus consistentia, etiam ratione quorumcumque beneficiorum eidem collegio apostolica auctoritate alias unitorum, ad dictum collegium spectent et pertineant; et nonnulli etiam civitatum et diocesis ac partium praedictarum non formident eadem castra, villas, loca et terras, domos, possessiones, aquas et decursus aquarum, iura, iurisdictiones, fructus, census, redditus et proventus eorumdem occupare, vel super

¹ At Papiensis et Novariensis postea legitur (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

eisdem et quibuscumque aliis bonis, mobilibus et immobilibus, spiritualibus et temporalibus, aquis et aliis rebus, eisdem rectoribus multiplices molestias et iniurias inferre et iacturas; quare dicti rectores nobis humiliter supplicari fecerunt, ut, cum sibi valde reddatur difficile pro singulis querelis ad Sedem Apostolicam habere recursum, provideri ipsis super hoc paternam diligentiam curarem.

§ 2. Nos igitur, adversus occupatores, detentores, praesumptores, molestatores et iniuriatores huiusmodi illo volentes ipsis rectoribus remedio subvenire, quod ipsorum compescatur temeritas, et aliis adytus committendi similia praeccludatur, vobis per apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, per vos, vel alium, seu alios, etiamsi sint extra loca in quibus deputati estis conservatores et iudices, praedictis rectoribus efficacis defensionis praesidio assistentes, non permittatis, eos super his, et quibusvis aliis bonis et iuribus ad dictum collegium spectantibus, a quibusvis etiam archiepiscopali, episcopali vel alia ecclesiastica dignitate fungentibus, necnon clericis et ecclesiasticis tam religiosis quam secularibus personis, necnon marchionibus, comitibus, baronibus, nobilibus, militibus et laicis, communitatibus civitatum, universitatibus², oppidorum, castrorum, villarumque et aliorum locorum, ac aliis secularibus personis civitatum et diocesisum et partium aliarum, indebite molestari, vel eis gravamina seu damna vel iniurias irrogari, facturi dictis rectoribus, cum ab eis vel eorum procuratoribus fueritis requisiti, de praedictis et aliis personis quibuslibet, super restitutione huiusmodi castrorum, villarum, terrarum et aliorum locorum, iurisdictionum, iurium et honorum, mobilium et immobilium, reddituum quoque et pro-

¹ Erron., ut puto, ed. Main. leg. *eiusdem* (R. T.).

² Vellege *universitatum*, vel comma dele (R. T.).

Deputatio de qua in rubrica

ventuum, et aliorum quorumcumque bonorum, necnon de quibuslibet molestiis, iniuriis atque damnis, praesentibus et futuris, in illis videlicet quae iudicalem requirunt indaginem, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, iustitiae complementum; occupatores seu detentores, praesumptores, molestatores et iniuriatores huiusmodi, necnon contradictores quoslibet et rebelles, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis extiterint, quando cumque et quotiescumque expedierit, auctoritate nostrâ, per censuras ecclesiasticas, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri, in quibus cavetur expresse, ne quis extra suam civitatem et dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietam, a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne conservatores et iudices, a dictâ Sede deputati, extra civitatem et dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, seu aliis vel alii vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine suae dioecesis transferre praesumant (dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur) seu quod aliis quam manifestis iniuriis et violentiis, ac aliis quae iudicalem requirunt indaginem (poenis in eos, si secus egerint, et in id procurantes adiectis) conservatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscumque constitutionibus a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, tam de iudicibus delegatis et conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut aliis editis, quae videlicet possent in hac parte iurisdictioni

1 Potius legerem in aliis quam quae (R. T.).

aut potestati eiusque libero exercitio¹ quomodolibet obviare; seu si aliquibus communiter vel divisim a praedictâ sit Sede indultum, quod excommunicari, suspendi vel interdicti, seu extra vel ultra certa loca ad iudicium evocari, non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem, et qualibet aliâ dictae Sedis indulgentiâ generali vel speciali, cuiuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam, vestrae iurisdictioni² explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, et de qua, cuiusque toto tenore habenda sit mentio specialis. Et insuper volumus, et dictâ auctoritate decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico praepeditus, quodque a datâ praesentium sit vobis et unicuique vestrum in praemissis omnibus, coeptis et non coeptis, praesentibus et futuris, perpetuata potestas et iurisdictioni attributa, ut eo vigore, eaque firmitate possitis in praemissis omnibus, et coeptis et non coeptis, praesentibus et futuris, et pro praedictis procedere, ac si praedicta omnia et singula etiam coram vobis coepta fuerint, et iurisdictioni vestra et cuiuscumque vestrum in praedictis omnibus et singulis per citationem vel modum alium perpetuata legitime extitisset, constitutione praedictâ super conservatoribus et aliâ qualibet in contrarium editâ non obstante: eisdem praesentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII iulii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 iulii 1626, pontif. anno III.

1 Perperam edit. Main. legit *executio* (R. T.).

2 Potius lege *iurisdictionis* (R. T.).

CCII.

Confirmatio constitutionum pro monachorum congregationis Caelestinorum Ordinis S. Benedicti gubernio emendarum atque editarum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosanctum apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem divinae sapientiae providentiam commissum iugiter nos admonet, ut inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam christifideles sub suavi religionis iugo virtutum Domino famulantes, sub certis et provide ordinatis statutis atque constitutionibus, in sanctitate et iustitiâ felicioribus in dies proficiant incrementis. Ac proinde iis quae propterea statuta et ordinata sunt, ut ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, perpetuâque roboris firmitate subsistant, apostolicae confirmationis patrocinio communitus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Monachi nonnulla statuta emendarunt et in unum volumen compilarunt.

§ 1. Sane dilectus filius abbas generalis monachorum congregationis Caelestinorum Ordinis S. Benedicti, suo et diffinitorum dictae congregationis nominibus, nobis nuper exponi fecit, quod pro felici et prospero eiusdem congregationis regimine atque gubernio nonnullae constitutiones et statuta diversis temporibus facta, novissime autem de mandato nostro recognita, et multis in locis ad sacri Concilii Tridentini decretorum et constitutionum apostolicarum praescriptum emendata atque aptata, tandem in unum volumen compilata fuerunt, tenoris subsequentis, videlicet (*Omittitur tenor istarum constitutionum, quia sunt in libro particulari impresso Romae, anno MDCXXIX.*)

1 Vide supra ad Const. LXXIII (in h. e. LXXXII), Sacrosancti, huiusmet Pontificis, sup. pag. 193.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus abbas generalis, nominibus praedictis, praesentis constitutionibus pro perpetuâ illarum subsistentiâ et inviolabili observantiâ apostolici nostri muniminis firmitatem per nos adici sumopere desideret; nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur:

Eaque petunt confirmari.

§ 3. Nos, inviolabili earumdem constitutionum observationi, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, necnon dictum abbatem generalem ac totam congregationem praedictam specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praesentis constitutiones, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiecimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti quantumlibet substantiales defectus, si qui in illis intervenerint, supplementis.

Confirmat Urbanus.

§ 4. Decernentes, easdem constitutiones, necnon praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore;

Clausulas praesentium adde.

§ 5. Necnon in dictâ congregatione ab omnibus, ad quos spectat, et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter, sub poenis in eisdem constitutionibus comminatis, observari et adimpleri debere; ac quoscumque eiusdem congregationis superiores, presbyteros et personas ad observationem omnibus iuris et facti remediis cogi et compelli posse;

Eisdem observantiam mandat.

CCIII.

Ita et non
aliter iudicari
praecipit.

§ 6. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria au-
feri.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibusvis aliis dictae congregationis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis ipsius congregationis superioribus, presbyteris et personis huiusmodi, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illi aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
eisdem addit.

§ 8. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu scribae dictae congregationis vel notarii publici subscriptis, et sigillo abbatis generalis vel alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII iulii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 iulii 1626, pontif. anno III.

Revocat omnia et singula privilegia, immunitates et exemptiones quorumcumque ordinum, congregationum et institutorum religiosorum in regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dictis regnis nuntios, quam eorum superiores, concessa, ac prohibet illa de cetero absque Apostolicae Sedis licentiâ concedi.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii nobis divinitus commissi sollicitudo iugiter nos admonet, ut omni curâ et vigilantia ad ea semper intendamus, per quae regularium personarum, quae, relicto seculo, divini numinis obsequiis sese manciparunt, quieti, felicique statui ac regularis disciplinae conservationi consulitur, ut ipsae personae iuxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in regnis Hispaniarum diversa privilegia, praerogativae, immunitates atque exemptiones diversorum Ordinum religiosorum, tam ab ipsorum superioribus, quam a Sede Apostolica, illiusque in dictis regnis nuntii pro tempore existentibus, concessa reperiantur, per quae iidem religiosi ab eorum praelatorum obedientia eximuntur, ex monasteriis et regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum sociis sibi bene visis et iam destinatis, etiam superiorum suorum non petita licentiâ, egrediuntur, absque eo quod iidem superiores tam huiusmodi egressum quam secularium personarum quibusvis horis ad eorum cellas accessum atque ingressum impedire possint; praeterea de uno ad aliud monasterium seu regularem domum etiam ipsis superioribus invitatis transeunt, nec choro et aliis spiritualibus exercitiis, minusque

Procedimus.

Ob multas
exemptiones et
immunitates re-
gularibus in re-
gionibus Hispania-
rum concessas,
scandala gra-
vissima orta
fuerant.

refectorio cum aliis intersint; ex hoc autem gravissima inconvenientia et scandala in non modicum regularis observantiae et disciplinae detrimentum exoriantur:

Ad quae amo-
venda decerni-
tur prout in ru-
brica.

§ 2. Nos, praemissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, omnia et singula, ac quaecumque huiusmodi privilegia, praerogativas, immunitates et exemptiones quorumcumque ordinum, congregationum, institutorum religiosorum, tam per Sedem apostolicam, illiusque in eisdem regnis nuntios, quam illorum superiores, ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis et expressionibus quomodolibet concessa, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cassamus et abrogamus; ac revocata, cassata et abrogata, viribusque et effectu vacua esse et fore, nec illa cuiquam suffragari, neque de cetero, absque nostra et Sedis Apostolicae licentiâ, concedi posse;

Clausulae.

§ 3. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon (quatenus opus sit) ordinum, congregationum et institutorum huiusmodi, et quibusvis aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem religiosorum sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet con-

cessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa et individua mentio habenda esset, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
danda fides.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, ac manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx iulii MDCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 30 iulii 1626, pontif. anno III.

CCIV.

Tribunalium Urbis iudicibus facultatem largitur reos, qui aliquod confessi fuerint furtum, de aliis etiam, de quibus accusati non sunt, in genere interrogandi.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Decret Romanum Pontificem aequi bonique supremum assertorem, inter gravissimas, multiplicesque apostolicae servitutis curas, in eam peculiari studio intendere, ut quae ex veteri maledicto quotidie in conspiciuntur et tribudi, vigilantiae suae ministerio extirpentur, et in proximi charitatem, salutem, securitatem ac fortunas nefariis ausibus delinquentes per iustitiae gladium opportunis remediis coercentur.

Exordium.

§ 1. Motu itaque proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris,

Facultas, de
qua in rubrica.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

dilectis filiis nostro in almâ Urbe vicario in spiritualibus generali, necnon eiusdem Urbis gubernatori et causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, dictae Urbis senatori et iudici Burgi, nunc et pro tempore existentibus, ut quoscumque reos furtum confessos, de aliis furtis in genere, etiamsi de eis diffamati vel imputati non fuerint, eorundem vicarii, seu eius vicesgerentes, gubernatoris, auditoris camerae, senatoris, ac iudicis Burgi arbitrio, interrogare et torquere, seu interrogari et torqueri facere, libere et licite possint et valeant, et quilibet illorum possit et valeat, plenam, liberam et amplam facultatem, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium concedimus et impertimur. Praesentibus ad nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum dumtaxat valituris.

Obstantium derogatio.

§ 2. Non obstantibus felicis recordationis Pauli III et Pauli V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum desuper editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 augusti 1626, pontif. anno IV.

CCV.

Confirmatio concordiae inter clerum et civitatem Cremonenses initalae circa solutionem livellorum ecclesiasticorum¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Proseminum.

Salvatoris et Domini nostri, qui charitas est et Deus pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, ad ea iugiter intendimus, per quae paci et quieti inter christifideles consulitur, litibusque et differentiis obviam itur, et his, quae pro-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

pterea facta sunt, ut firma et illibata perpetuo remaneant, et a partibus ipsis inviolabiliter observentur, apostolicae confirmationis robur adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, iam pridem inter dilectos filios capitulum et clerum Cremonensem ex unâ, ac infrascriptos emphyteutas ex alterâ partibus, nonnullae lites seu differentiae ortae essent et vigerent, praesertim ex eo, quod capitulum et clerus praedicti eos ecclesiarum capituli et cleri praedictorum redditus, qui in perceptione pensionum seu canonum emphyteuticorum consistunt, sibi in valore et monetâ de tempore contractus; emphyteutae vero in monetâ de tempore solutionis persolvi debere praetenderent; tandem capitulum et clerus, ne litibus et differentiis huiusmodi, controversiisque inexplicabilibus involverentur, sed eis aliquâ opportunâ ratione obviam irent, et aliâs pro bono pacis et communi partium utilitate, ad transactionem et concordiam, perpetuis futuris temporibus inter eos valituram, et in omnem eventum observandam, cum dilectis filiis a civitate Cremonensi ad hoc specialiter deputatis nomine eorundem emphyteutarum devenerint, per quam inter alia convenerunt:

Primo videlicet pensiones annuae debitae et debendae ex causâ contractuum emphyteuticorum supra annum MDCXCIX initiorum, etiamsi post illud tempus ex quacumque causâ fuerint revocatae, solvantur per emphyteutas dominis directis in rationem librarum octuaginta monetae ac valoris proclamatis per dilectum filium nobilem virum Comesium Suarez ducem Feriae, tunc Status Mediolanensis gubernatorem, editi, pro quibuslibet centenis libris imperialibus et ad ratam:

Secundo, solutiones¹ livellorum et pensionum debitarum et debendarum, ut su-

¹ Edit. Main. legit *solutione* (n. T.).

Facti series.

Tenor concordiae.

pra, ob contractus initos ab anno MDCXCIX citra, fiant dominis directis iuxta regulas habitas et constitutas a dilecto filio Leysaldo senatore, ac dictae civitatis praetore:

Tertio, debitores ex causis praemissis, qui, ante novissimum proclama, monetam aut solverint, aut fecerint integrum depositum pensionum debitarum, aut realem oblationem ad formam iuris iuxta communem monetarum valorem, nullâ ratione habitâ cuiuscumque reservationis iurium, nihil praeterea solvere cogantur.

Quarto, morosi debitores compelli possint ad solutionem pensionum debitarum, et quarum iam cesserit dies ante memoratum proclama, in rationem dictarum librarum octuaginta, si, et prout de iure.

Quinto, exorientibus aliquibus difficultatibus circa praedictorum interpretationem et executionem, adeant partes advocatos pro tempore civitatis et capituli canonicorum ecclesiae Cremonensis, quae mox eorum voto super inde intellecto acquiescere teneantur.

Sexto, haec tamen nullum generent praefudicium promissionibus iam factis solvendi pensiones emphyteuticas in pecuniâ proclamatum Mediolani, aut in certâ specie monetarum, nisi ex earum tenore probabiles emergant coniecturae, aliud inter contrahentes fuisse actum, quam scripturâ conceptum vel metu poenae seu ex aliâ causâ, et prout memoratis arbitris in eiusmodi casuum contingentia additis fuerit definitum.

Septimo, non deerunt emphyteutae, de quorum obligatione et emphyteusi publicis pateat instrumentis a dominis directis requisitis, concordata ut supra agnoscere, publicisque documentis rata habere, ac eorum adimplementum promittere; quae si peragere noluerit¹, integrum sit dominis directis utendi contra recusantes

¹ Videtur legendum *noluerint* (n. T.).

dumtaxat beneficio decreti eiusdem Gomesii ducis tunc gubernatoris ad favorem cleri Cremonensis in hac materiâ editi: et aliâs, prout in publico per dilectos filios Iulium Maffezolum, ac Pium Baptistagnid, et Ioannem Andream Bianzagum notarios Cremonenses sub die XVIII mensis septembris MDCXCIX confecto instrumento plenius dicitur contineri:

§ 2. Nos, inviolabili concordiae huiusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, concordiam praedictam, ac, prout illam concernunt, omnia et singula in dicto instrumento contenta, licita tamen et honesta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos, tam iuris quam facti, et quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras, omniaque et singula in eis contenta semper et perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopo Mediolanensi, ac Cremonensi et Laudensi episcopis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis con-

Eam confirmat Pontifex.

Clausulas praesentium litterarum firmitate addit.

Iudices appointores deputat.

tenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte capituli et cleri ac deputatorum praedictorum, seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes, ac omnia et singula in eis contenta, ab omnibus et singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit. § 5. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 augusti 1626, pontif. anno IV.

CCVI.

Deputatio poenitentiarum in basilicâ Principis apostolorum pro lingua graecâ¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium. Spirituali christifidelium nationis Graecorum ad almam Urbem nostram devotionis causâ accedentium seu in eâ commorantium, in his quae pro sacris eorum confessionibus audiendis faciunt, consolationi et commoditati, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes;

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 1. Motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, in basilicâ Principis apostolorum de Urbe unum poenitentiarum e Societate Iesu pro sacris christifidelium eiusdem nationis et aliorum ad illum accedentium confessionibus audiendis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo creamus, constituimus et deputamus, illumque aliorum undecim poenitentiarum eiusdem basilicae numero et consortio favorabiliter aggregamus.

§ 2. Necnon illi, ut omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, praeminentiis, praerogativis, favoribus, gratiis et indultis, quibus alii poenitentiarum huiusmodi de iure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliâ quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, et absque ullâ prorsus differentiâ, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possit et valeat, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, deputatione¹ aliorum poenitentiarum huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene etsufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvii augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 17 augusti 1626, pontif. anno IV.

¹ Videretur potius legendum *deputatorum*, vel post *huiusmodi* addendum *ac illorum* (n. T.).

Deputatur poenitentiarum pro lingua graeca.

Eique ceterorum poenitentiarum privilegia conceduntur.

Derogatio contrariorum.

CCVII.

Facultas deputatis ad regimen domus cathecumenorum et ecclesiae S. Mariae in Montibus de Urbe cogendi notarios ad aperienda et ostendenda testamenta iuxta privilegium fabricae S. Petri¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium. Iniuncti nobis apostolici muneris res postulat, ut opportunis provideamus remediis, ne ecclesiae et alia pia loca, praesertim almae Urbis nostrae, ac in honorem gloriosissimae Dei Genitricis Mariae dicata, suis tam spiritualibus quam temporalibus bonis aliquorum malitiâ vel negligentia fraudentur.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii deputati ad regimen et gubernium domus cathecumenorum et ecclesiae S. Mariae in Montibus nuncupatae de Urbe nobis nuper exponi fecerunt, diversa legata et relicta ad pias causas domui et ecclesiae praedictis per diversos christifideles facta reperiantur, de illis autem certa notitia ob incuriam seu negligentiam notariorum, qui de huiusmodi legatis rogati fuerunt, haberi nequaquam potuerit, nec possit, in maximum domus et ecclesiae huiusmodi praeiudicium:

§ 2. Nos, earundem domus et ecclesiae indemnitati in praemissis, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsosque deputatos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, sup-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

plicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, deputatis praedictis, ut, sub excommunicationis latae sententiae poenâ, omnes et singulos notarios, penes quos testamenta clausa vel aliâs reperiuntur, vel in futurum reperientur, post annum a die obitus testatorum ad illa aperienda et ipsis deputatis ostendenda, solutâque ipsis notariis debitâ mercede, ad habendum sibi exemplar ipsorum testamentorum in formâ probanti et authenticâ, etiam cum invocatione brachii secularis, si opus fuerit, quacumque appellatione remotâ, cogere possint, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 3. Ac propterea volumus, quod notarii et rectores parochialium ecclesiarum, seu vicarii, vel quicumque alii de legatis, relictis, donationibus et aliis piis dispositionibus ad favorem domus et ecclesiae praedictarum factis et pro tempore faciendis notitiam habentes, illa deputatis praedictis seu in curiâ episcopali loci intimare debeant et teneantur.

§ 4. Sicque in praemissis per locorum Ordinarios, ac quoscumque alios iudices et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac locorum, civitatum et provinciarum, in quibus existant notarii vel testamenta huiusmodi confecta fuerint, iuramento, confirmatione, apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis,

Mandatur notariis et parochis ut legata notificent.

Praesentium observantia praecipitur.

Derogatio contrariorum.

sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque et aliis decretis, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
danda fides.

§ 6. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, sigilloque personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhibetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 augusti 1626, pontif. anno IV.

CCVIII.

Declarat litteras Pauli V super erectione seu renovatione congregationis Anglicae Ordinis Nigrorum S. Benedicti, loqui de vera Congregatione¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Reconsentur
Pauli Papa V
litterae.

§ 1. Alias a felicis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

*Paulus Papa V,
ad futuram rei memoriam.*

Ex incumbenti nobis, etc. (*Reliqua invenies suo loco², sub datum xxiii augusti MDCXIX, pontificatus anno XV.*)

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

² Ego autem edita non invenio (B. T.).

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius prior generalis dictae congregationis nobis nuper exponi fecit, licet abbates et priores abbates proprios non habentes Ordinis Nigrorum S. Benedicti nuncupati, per Angliae regnum partim exempti, partim non exempti, per plurimos annos de triennio in triennium in capitulo generali congregari, ibique praesides, visitatores et alios officiales pro sequenti triennio eligere, statuta et ordinationes condere soliti fuerint, ac monachi Angli dicti Ordinis, in praesertis litteris expressi, cunctum huiusmodi monasteriorum (quae, ut asserunt, iuxta formam constitutionis felicis recordationis Innocentii III praedecessoris desuper editae de triennio in triennium conveniebant) congregationem Anglicam Ordinis S. Benedicti nuncupaverint, ac sub nomine congregationis Anglicanae antiquae ab ipso Paulo praedecessore per praesertis litteras huiusmodi renovari obtinuerint; nihilominus nonnulli, pacem monachorum praedictorum perturbare conantes, illam non fuisse veram Congregationem, ac easdem praesertis Pauli praedecessoris huiusmodi litteras, vel omnino irritas esse propter falsam sive impropriam narrationem, seu Congregationem illarum vigore erectam vel renovatam veram Congregationem non esse praetendant, et propterea ad omnem in praemissis dubitandi materiam e medio tollendam, per nos opportune declarari summopere desiderant:

§ 3. Nos, procuratorem praedictum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicatio-

Causae facien-
dae declaratio-
nis.

Pontifex de-
clarat, Pauli lit-
teras de vera
Congregatione
loqui.

nibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, praesertis Pauli praedecessoris huiusmodi litteras de vera Congregatione loqui, eiusdemque monachis suffragari;

Clausulae.

§ 4. Atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

Contraria tol-
luntur.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae in eisdem praesertis litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 augusti 1626, pontif. an. IV.

CCIX.

Dividit Congregationem fratrum Eremitarum Discalceatorum Italiae Ordinis S. Augustini in quatuor provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuensem, Siculam, et instituit quatuor provinciales pro earum gubernio usque ad celebrationem futuri capituli generalis ipsius Congregationis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis com-
mendatio.

Ad uberes et suaves fructus, quos dilecti filii fratres Ordinis Eremitarum sancti

¹ Vide de hac Congregatione in Constit. XLIX (in n. e. L) Gregorii XV, *Pastoralis officii*, tom. XII, pag. 652. Et etiam vide subsequencia decreta a sacra Apostolicae Visitationis Congregatione edita de his fratribus Congregationis Italiae opportune hic posita.

Augustini Discalceati nuncupati Congregationis Italiae in militanti Ecclesia, cuius regimini, divina disponente clementia, praesidemus, in dies afferunt, mentis nostrae aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum instituti felici directione atque progressu conferat, diligenter prospicimus, ac desuper officii nostri partes propensis studiis interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Basilius a Sanctissima Trinitate vicarius generalis Congregationis praedictae, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habet, ita ut solus per seipsum commode eas regere et gubernare nequeat, proindeque earumdem domorum utilitati maxime consultum iri existimet, si eadem Congregatio in provincias, ut infra, dividatur.

§ 2. Nos, prospero felicitique dictae Congregationis regimini et gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsumque Basilium specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem praedictam in quatuor provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuensem et Siciliae, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo dividimus et separamus.

§ 3. Neque pro hac prima vice, usque ad proxime futuri capituli generalis eiusdem Congregationis celebrationem tantum et non ultra, in Romanae Victorium ab Epiphania, in Neapolitanae Simeonem a

Supplicatio
Pontificis hanc
Congregationis
in provincias di-
vidit.

Quam dividit
in Romanam,
Neapolitanam,
Ianuensem et
Siculam.

Et quoque sin-
gulis iura pro-
prio talem depu-
tati usque ad fu-
turum capitulum
cum facultatibus,
ut hic.

Cruce, in Genuensis Valerianum a S. Augustino, ac in Siciliae provinciarum huiusmodi provinciales Ioannem Baptistam a S. Francisco de Paula, Ordinis et Congregationis huiusmodi professores, dilectos filios, sub uno ipsius Congregationis vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, facultatibus, iurisdictione et auctoritate solitis, et sibi ex nunc usque ad eiusdem capituli celebrationem ab ipso Basilio vicario generali, postmodum vero ab eodem capitulo generali concedendis et declarandis, auctoritate et tenore praedictis creamus, constituimus et declaramus.

Clausulas confirmatorias ponit.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus et per omnia plenissime suffragari;

Decretum irritans addit.

§ 5. Atque ita in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quâvis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§ 7. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu ali-

cuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIX augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 29 augusti 1626, pontif. anno IV.

Sequitur declaratio sacrae Congregationis Apostolicae Visitationis super facultate quam habere dubitabatur vicarius generalis istorum fratrum eo absente subrogandi alium suo loco cum omnimodâ potestate et iurisdictione, quam ipse vicarius generalis praesens habet.

Sacra Congregatio Apostolicae Visitationis.

In causâ et causis coram nobis inter admodum reverendum patrem, fratrem Basilium a Sanctissimâ Trinitate, vicarium generalem Congregationis Discalceatorum Ordinis sancti Augustini Italiae ex unâ, et patres Ignatium a sanctâ Mariâ, Ioannem ab Assumptione, et Ioannem Baptistam a S. Francisco de Paula, definidores et procuratorem generalem respective eiusdem Congregationis, de et super praetensâ nullitate delegationis per eundem patrem vicarium generalem factae in personâ patris Valeriani a sancto Augustino quarti definitoris et prioris conventus S. Antonii de Urbe, rebusque aliis, etc.

Dubitatio, de qua in rubrica.

Fuit provisum et decretum, reverendum patrem vicarium fuisse et esse verum et legitimum superiorem vicarium generalem nuncupatum totius suae Congregationis, ac uti et gaudere omnibus et singulis iuribus, praerogativis, praeeminentiis et facultatibus, quibus aliarum religionum generales gaudent, utuntur et potiuntur; ideoque sibi licuisse et licere inter alia, eo absente, alium suo loco subrogare, qui omnimodâ eius potestate et iurisdictione

Resolutio dictae dubitationis.

ubique locorum (illâ tantum exceptâ provinciâ, in qua ipse generalis vicarius pro tempore reperietur) fungatur et potiat, et consequenter subrogationem ac delegationem, a praefato generali vicario in personâ patris Valeriani quarti definitoris factam, fuisse et esse iuridicam et canonicè factam, et uti talem fore et esse confirmandam, prout illam confirmamus et approbamus, et pro confirmatâ et approbatâ haberi volumus et mandamus; fratresque omnes eidem generali vicario subiectos eiusdem religionis, praefato patri Valeriano ad obedientiam praestandam iuxta formam suae delegationis obligatos fuisse et esse declaramus.

Actum Romae, domi solitae residentiae illustrissimorum dominorum sacrae Congregationis, hac die XXVI maii MDCXXVI.

A. RICCIULLUS Iudex et Secr.

ODOARDUS TIBALDESCUS Not.

Subsequuntur decreta generalia pro totâ Congregatione fratrum Discalceatorum S. Augustini Italiae, factâ in visitatione, die XXI iunii anni MDCXXVII.

De Constitutionibus Congregationis.

Constitutiones huius Congregationis, auctoritate apostolicâ confirmatae, infra annum post capitulum generale imprimantur, ad hoc ut ab omnibus religiosis praemanibus possint haberi, etc.

De novis Constitutionibus non faciendis.

Ad tollendas dubitationes, quae circa constitutionum intellectum possent exoriri, sacra Congregatio, facto verbo cum Sanctissimo, declarat, haec non licuisse, neque licere, huius Congregationis superioribus etiam in capitulis generalibus novas ordinationes aut statuta sub quovis nomine contrarias aut contraria constitutionibus apostolicâ auctoritate firmatis facere; easque non potuisse, neque posse praticari, antequam a tribus capitulis generalibus dispositae et a Sede Apostolicâ fuerint confirmatae.

Bull. Rom. — Vol. XIII.

61

Consequenter etiam declarat congregationem definitorialem ex quinque patribus, semel in hebdomadâ haecenus practicatam, in futurum non esse faciendam, sed esse servandas constitutiones, parte tertiâ, cap. IV.

De Congregationi definitoria.

Declarat praeterea definidores pro tempore existentes fore et esse de familiâ eius conventus, cui a superiore erunt assignati, et non aliorum, atque ideo locum sumere debere post priorem, etiam ubi vicarius generalis moratur; ac potuisse et posse a priore in levibus corrigi, in ceteris vero a vicario generali, tenerique adire capitulum de culpis, expectare signum in choro, refectorio et aliis locis, non obstantibus constitutionibus, parte II cap. VIII, et parte III cap. IV.

De definitores.

Declarat praeterea licuisse atque licere vicario generali, pro tempore existenti, definidores singulos, in visitatione et extra, etiam in gravioribus consulto corrigere et punire absque aliorum definitorum consensu, posse tamen definidores scribere et recipere litteras, ac armarium, oratorium nuncupatum, habere, absque superioris licentiâ, etc.

De auctoritate vicarii generalis in definitores.

Declarat demum procuratori generali praesente generali vicario secundum locum deberi, absente vero in conventu secundum a priore, extra conventum vero post vicarium generalem ceteris praeferrî, posseque egredi ad negotia peragenda, et absque cunctatione prior socium assignabit, ac pariter litteras scribere et recipere absque scitu prioris, et oratorium habere: in reliquis autem omnia, quae de definitores dicta sunt, locum sibi vindicare in procuratore generali.

De procuratore generali.

Decreta haec generalia pro totâ Congregatione veluti declaratoria servantur statim sub poenâ arbitrio sacrae Congregationis.

De observantia horum decretorum.

A. Episc. Bellicastren. Secr. et Iud.

CCX.

Confirmantur nonnulla statuta pro Congregationibus Anglica et Hispanica Ordinis S. Benedicti edita¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Congregatio Anglica et Hispanica nonnulla de praeside electione et auctoritate ac maiorum monachorum munitur statuere.

§ 1. Aliàs, felicitis recordationis Paulo Papae V praedecessori nostro pro parte dilectorum filiorum monachorum Anglorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Hispanicae et Angliae exposito, quod pridem in eorum definitorio statutum et decretum fuerat, quod omnes monachi Angli dicti Ordinis congregationum Hispanicae et Anglicae coalescerent in unum corpus, quod esset et vocaretur Congregatio Anglica, ita ut per huiusmodi coalitionem et corpus sic unitum continuaretur et restauraretur, ac, si opus esset, de novo erigeretur antiqua Congregatio Anglica Ordinis S. Benedicti, quae Congregatio Anglica sic stabilita regeretur ab uno superiore vocato praeside, qui extra Angliam resideret durante schismate, et a duobus provincialibus immediate sub dicto praeside in Anglia, parique modo a prioribus residentiarum seu conventuum extra Angliam, ac demum a certo etiam definitorum numero, ac nulli omnino liceret, nisi dicto praesidi vel licentiam ad hoc ab illo habenti, facultates aliquas missionis apostolicae pro praedicto regno Angliae alicui monacho Anglo Ordinis et Congregationis Hispanicae et Anglicae huiusmodi in posterum concedere vel delegare, quodque definitorium praedictum, in quo facta fuerat haec unio, per omnia haberet vim capituli generalis, ac demum, quod monachi missionis iuramentum praestarent coram praeside, se accessuros ad missionem, et ad hoc a dicto praeside adstringerentur, prout in scripturis desuper confectis dicebatur contineri,

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 2. Idem Paulus praedecessor, monachorum praedictorum supplicationibus inclinatus, statuta et decreta seu capitula huiusmodi, apostolicâ auctoritate, sub certis modo et formâ tunc expressis, approbavit et confirmavit: prout in ipsius Pauli praedecessoris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

Quae Paulus Papa V approbavit.

§ 3. Cum autem, sicut monachi Angli huiusmodi nobis nuper exponi fecerunt, nonnullis monachis Anglis Congregationis Hispanicae secundum unionem praedictam se incorporare recusantibus, Congregatio ipsa Hispanica in capitulo generali de anno MDCXXI celebrato, pro quiete missionis, et ad evitandas simultates ac alia inconvenientia quae inter diversos superiores eiusdem Ordinis oriri saepius compertum fuerat, decreverit, quod omnes monachi Angli in dictâ Congregatione Hispanica professi extra Hispaniam degentes, qui cum reliquis in Congregationem Anglicam non essent incorporati, viverent secundum leges dictae Congregationis Anglicae, eiusdemque praesidi tamquam Congregationis Hispanicae vicario, provincialibusque et prioribus dictae Congregationis Anglicanae, potestatem Congregationis Hispanicae in eos respective habentibus, subiicerentur, subindeque decretum huiusmodi in capitulo generali anni proxime elapsi MDCXXV confirmatum, et de novo stabilitum fuerit;

In capitulo anni MDCXXI alia conditibus statutata.

§ 4. Pro maiori tamen eiusdem decreti subsistentiâ, ac ad omnem in praemissis et circa ea dubitandi materiam e medio tollendam, monachi Congregationis Anglicae praedictae plurimum cupiant decretum ipsum apostolicae nostrae confirmationis patrocinio communiri:

Quae eadem Congregatio potuit confirmare.

§ 5. Nos, eorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere,

Confirmat Urbanus.

¹ Vide quae notavimus supra pag. 478 (R. T.).

CCXI.

Mandatum Torquato de Comitibus, ut eveniente traditione fortalitorum, propugnaculorum et aliorum locorum Vallis Tellinae, illa recipiat nomine Sedis Apostolicae¹.

Dilecto filio nobili viro Torquato de Comitibus duci Guadagnoli,

Urbanus Papa VIII.

**Dilecte fili, nobilis vir,
salutem et apostolicam benedictionem.**

§ 1. Singularis tuae² in nos et Apostolicam Sedem fidei et devotionis meritis generis nobilitati coniunctis, et, quam in re militari hactenus ostendisti, virtute, solertiâ et fortitudine inducimur, ut te rei maximi momenti administrandae, quae ideirco nobis summopere cordi est, praeficiamus, sperantes in Domino fore, ut in mandatis nostris exequendis nostrae pridem de te conceptae opinionis cumulate respondeas.

Torquato filio et bullica virtus.

§ 2. Cum itaque aliàs te dilecti filii nobilis viri Caroli Barberini nostri secundum carnem fratris germani totius nostrae et S. R. E. militiae capitanei et gubernatoris generalis locumtenentem generalem militum et copiarum tam equestrium, quam pedestrium, necnon tormentorum bellicorum, armorumque omnium, quae pro fortalitorum sive propugnaculorum Vallis Tellinae, comitatus Bormii, ac oppidi Chiavennae, aliorumque locorum, quae in felicitis recordationis Gregorii Papae XV, praedecessoris nostri, sive nostris et Sedis Apostolicae manibus deposita fuerant, recuperatione conscribi et moveri respective contingeret, cum facultatibus ac sub certis modo et formâ tunc expressis, ad nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum, apostolicâ auctoritate fecerimus, constituerimus et deputaverimus, prout

Mandatum de quo in rubrica.

illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, decreta in capitulis generalibus, ut praefertur, edita et confirmata, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, eadem decreta valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et in futurum spectabit, firmiter et inviolabiliter observari et adimpleri, atque secundum¹ ea per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub anno Piscatoris, die xxx augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 augusti 1626, pontif. anno IV.

¹ Vocem secundum nos addimus (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Similem vide supra pag. 424 (R. T.).

in nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹: nos in eventum, in quem fortalitia sive propugnacula et alia loca huiusmodi nobis et eidem Sedi restitui, sive in manibus nostris et eiusdem Sedis potestate deponi contingat, nihil, quod ad muneris nostri partes pro Italiae, atque adeo universi christiani orbis pace conservandâ spectat, praetermittere volentes, simulque, ut omnibus innotescat, quanti negotium huiusmodi faciamus; motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut, in eventum restitutionis, seu depositionis, ut praefertur, fortalitorum vel propugnaculorum et aliorum locorum huiusmodi, illa omnia et singula cum omnibus tormentis, armis; aliisque quibuscumque munitionibus, suppellectilibus, ac rebus in eisdem fortalitiis, sive propugnaculis et locis existentibus, a quacumque personâ sufficienti facultate² illa restituendi seu deponendi et titulo depositi tradendi aut consignandi habente, in depositum nostro et Sedis praedictae nomine et titulo depositi, ac aliâs in omnibus et per omnia prout tibi ab eodem Carolo capitaneo et gubernatore generali mandatum et significatum fuerit, recipias, dictamque personam de fortalitiis, sive propugnaculis et locis huiusmodi, tormentisque et munitionibus, ac suppellectilibus et rebus praedictis, sic receptis et consignatis, quietes, aliaque omnia et singula in praemissis, et circa ea, quae tibi ab eodem Carolo capitaneo et gubernatore generali mandata et significata fuerint, etiamsi talia sint, quae specialem, specificam individuum et expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras et exequaris, super quibus

¹ Quas vide supra pag. 424 (R. T.).

² Legendum *sufficientem facultatem* (R. T.).

omnibus et singulis plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem, dictâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et impartimur.

§ 3. Mandantes propterea sub indignationis nostrae et aliis arbitrii nostri poenis, omnibus et singulis tam particularibus capitaneis equitum et peditum, quam ipsis equitibus et peditibus, ceterisque ad quos spectat, ut tibi in praemissis omnibus et singulis prompte pareant, faveant et assistant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 augusti 1626, pontif. anno IV.

CCXII.

Confirmatio erectionis seminarii in civitate Coloniensi pro monachis S. Benedicti Congregationis Bursfeldensis, et illius constitutionum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum apostolatus officium humilitati nostrae, nullo licet meritorum suffragio, per ineffabilem divinae sapientiae providentiam commissum iugiter a nobis postulat, ut, inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam christifideles, sub suavi religionis iugo Altissimo famulantes, felicioribus in dies proficere valeant incrementis, et ea, quae propterea pie et provide statuta sunt, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis robore communiemus.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Constantinus Caetanus abbas praesidens collegii Gregoriani de Urbe Ordinis S. Be-

Mandatumque deponendo:

Exordium.

Nuntius Apostolicus seminarium pro Benedictinis Congregationis Bursfeldensis

nedicti Congregationis Cassinensis nobis nuper exponi fecit, venerabilis frater Antonius episcopus Vigiliensis, tunc Sedis Apostolicae in partibus inferioris Germaniae nuntius, monachis Congregationis Bursfeldensis eiusdem Ordinis, ut in praedictis et aliis Germaniae partibus felicioribus in dies proficerent incrementis, unum eiusdem Congregationis seminarium in civitate Coloniensi, sub certis modo et formâ tunc expressis, crearet et instituerit, et pro felici eiusdem seminarii regimine atque directione nonnullas constitutiones edidit, tenoris subsequentis, videlicet:

Et constitutiones in eodem servandas edit.

Leges, sive regulae seminarii Benedictini a RR. PP. Unionis Bursfeldensis erecti in almâ universitate Coloniensi anno MDCXVI.

De admittendis.

Regula I.
De disciplina regulari tenenda.

Religiosi, qui ad hoc seminarium, auctoritate apostolicâ erectum, vel sunt pro tempore destinati, vel imposterum destinandi, ante omnia sibi persuasum habeant, quod non animi gratiâ ad otium, aut ducendum in bonis dies suos mittantur vel evocentur, sed ut sub eodem, qui in monasteriis est, aut secundum regulam esse deberet, rigore disciplinae, sacris, vel etiam, quibus opus erit, profanis litteris insudantes, Deo et sanctae Ecclesiae in ordine suo gratiam aliquando et utilem praestent operam; ideoque in nullo eis a praedicto rigore disciplinae recedere licebit, nisi in iis dumtaxat, quae praesidis, praelatorum superintendentium, ac regentis iudicio huic loco et statui censentur incompatibilia.

Regula II.
De aetate admittendorum.

In mittendis ad seminarium religiosi advigilabunt praelati, ut tales mittant, qui ex studiis aliquem suo tempore fructum possint reportare, hoc est non nimis aetate

profectos, aut teneros, sed mediocres, ab anno decimo octavo usque ad vigesimum quintum.

Ut autem ablegati ex monasteriis primum venerint ad seminarium, deducuntur per regentem ad reverendissimum dominum praesidem, vel in eius absentia ad praelatum aliquem superintendentem, eorumque regenti promittent obedientiam tamquam abbati suo illo saltem tempore, quo in seminario eos manere contigerit.

Manebunt autem omnes, qui frugis aliquam spem dederint, post cursum philosophicum in theologico studio per annos quatuor, neque arbitrio praelatorum suorum ante quadriennium evolutum revocari poterunt absque rationabili et gravi causa, quam ut talem praesidens cum praelatis superintendentibus, audito etiam consilio regentis, approbaverit.

De regente.

Regens, quem dominus praesidens cum consilio praelatorum supradictorum seminario praefecerit, eam potestatem habebit, quam habent abbates in suis monasteriis, absolvendi, inquam, ab omnibus casibus et censuris, a quibus absolvere possunt ipsi abbates. Item administrandi temporalia, constituendi et assumendi, cum opus fuerit, officiales et ministros, qui nihil agere poterunt citra ipsius voluntatem, illique in omnibus reverentiam et obedientiam exhibebunt, sicut praelato suo.

Regens in difficultatibus, si quae occurrant, ad praesidem recurrat, vel abbates superintendentes, quos etiam ad consilium et auxilium illi praestandum, volumus esse obligatos.

Curabit regens, ut exercitia fiant horis competentibus: item, ut studentes tam in verâ humilitate, quam in scientiâ proficiant; attendet ergo et advigilabit diligenter, ne tempus inutiliter consumant, ne tempore studii discursibus et fabulis vacent.

Regula III.
Obedientia regenti praestanda.

Regula IV.
Cursum theologiae quadriennio consummando.

Regula V.
De regentis auctoritate et officio.

Regula VI.
Qui ad praesidem in difficultatibus recurrere debeat.

Regula VII.
Productio collegialium curae.

Regula VIII. Negligentios ad suae professionis monasterium remittit. **Orationes sive conciones a fratribus intra et extra seminarium habendas, per se, vel per alium ad hoc idoneum, sicut et ipsos studentes suis temporibus examinabit, et, si quos negligentes aut parum proficientes invenerit, qui se post iteratas admonitiones emendare non curaverint, habitâ deliberatione cum praeside et superintendentibus, remittere ad professionis suae monasterium.**

Regula IX. De horis canonicis. **Advigilabit etiam diligenter, ut divinum officium diurnum pariter et nocturnum secundum regulam devote et attente, quantum fieri possit, suis horis celebretur.**

Regula X. Aliisque piis exercitiis. **Super horis autem B. Virginis, vigiliis mortuorum, psalmis poenitentialibus, et aliis eiusmodi oneribus conventualibus, cum seminaristis, ut studiis liberius possint intendere, praesidens arbitrio suo poterit dispensare.**

Regula XI. Sacro celebrando. **Sacrum ad minus unum quotidie in seminario celebretur per aliquem seminarii sacerdotem, quorum si sit defectus, praesidens ex alumnis inventos idoneos ad sacros ordines promoveri curabit, qui ordinati non ita se studiis immergent, quin ter ad minus per hebdomadam ad rem divinam celebrandam se praeparent, celebrentque: si secus fecerint, cessante legitima excusatione regenti explicandâ, corripiantur.**

Regula XII. Confessione et sacra synaxi. **Ut inter alios etiam non sacerdotes sacramentorum pius usus conservetur, octavo quoque die omnes regenti, vel alicuiquem ipse ad hoc ordinaverit, confitebuntur, et sacris initiati tam dominicis quam festivis diebus ad digne communicandum se praeparabunt; reliqui autem saltem singulis quindecim diebus communicare tenebuntur, nisi legitimum impedimentum interveniens regenti aperiant.**

Regula XIII. Seminariorum observatione. **In summâ regens omnem diligentiam adhibebit, ut seminarium bonum in omnibus promoveat, eaque omnia tempestive removeat, quae in destructionem seminarium**

vel studiorum iacturam ullâ ratione cedere possunt.

De alumnis.

Mane horâ quartâ excitati statim absque ullâ cunctatione cum fervore spiritus et alacritate consurgent, et campanulâ auditâ in silentio pergunt ad oratorium, primitias diei sibi concessae Deo consecraturi, sicque animo collecti se sistunt in oratorio simul horas canonicas usque ad tertiam extra quadragesimam persoluturi.

Inter legendum vero advigilabunt, ut singula verba bene proferant, non truncabunt, non diminuent, neque acceleranter pronuntiabunt, sed apposite ad intelligendum, longe ab illis facti, qui solis labiis Deum honorant.

Perfectis horis, orationi mentali festivis diebus per horam, feriatibus autem per dimidiam dabunt operam, qua peractâ, aliquis sacerdotum rem divinam faciet, sive sacrum celebrabit.

Subiunctis sacrificio, pro ratione temporis, sextis vel nonis, nisi necessitas aliud non suadeat, omnes ad cellam properabunt, in eaque bonis studiis occupati signum ad lectiones (quas eos, si philosophiae studeant, vel domi ad discursus vitandos, vel in gymnasio sibi viciniore audire volumus) expectabunt.

Exituri ad scholas simul pergunt bini, si plures fuerint, nec quisquam ante finem egredietur, sed omnes simul eo, quo iverant, ordine revertentur, memores semper decoris ac religiosae modestiae.

Ex scholis, finitis lectionibus aut aliis exercitiis, recte redibunt domum, nec per urbem vagari permittentur.

Nemo se a lectionibus absentabit sine expressâ veniâ regentis.

Similiter, qui inter eos sacrae theologiae dabunt operam, lectiones et disputationes ordinarias audient, nec a repetitionibus communibus, quae regulariter fient

Regula XIV. De horis canonicis.

Regula XV. Devoto legendis.

Regula XVI. Oratione mentali.

Regula XVII. Postea suas cellas petent.

Regula XVIII. Modestia in itinere.

Regula XIX. Vagationibus per Urbem non faciendis.

Regula XX. Lectionibus praesentia.

Regula XXI. Studio theologiae.

horâ decimâ, absque eadem licentiâ se absentare praesumant.

Regula XXII. Cuilibet elasi praeficiendus religiosus. **Unus ex fratribus philosophiae studentibus praeficietur, alter theologiae studentibus, qui illis ubique in absentia regentis curiose intendunt, et, si quid committi viderint inordinate, regenti denunciabunt.**

Regula XXIII. De praefectis cubiculorum. **Habebunt etiam praefectos per singula cubicula, ubi plures simul habitabunt, qui advigilabunt, ut studii tempore silentium servetur, exercitiaque omnia in cubiculis faciendâ suo tempore incipiant et compleantur, et singulis septimanis regenti rationem reddere tenebuntur.**

Regula XXIV. Lectiones a regente designandae. **Omnes eas lectiones audient, quas regens illis utiles fore iudicaverit, nec appetitam et obtentam ab eo licentiam eas mutare praesumant.**

Regula XXV. Deambulatio- nes a singulis binis faciendae. **Diebus, quibus a lectionibus superseedetur, si veniam obtineant ambulandi, non praesument intrare domos civium, aut ibidem bibere, etiamsi omnino a quovis rogentur, neque exire poterunt solitarii, sed bini, terni, vel quaterni, quorum unus semper reliquis intendet.**

Regula XXVI. Habitibus regularis semper gestandis. **Tam in scholis, quam domi utentur habitu regulari, prout solent in suis monasteriis.**

Regula XXVII. Nemo ad cubicula admittendus. **Nullum admittere poterunt ad cubicula absque veniâ regentis.**

Regula XXVIII. Ab officinis abstinendum. **Culinam, aut reliquas officinas nemo intrare poterit, praeter eos, qui tenentur ex officio, vel mandato regentis.**

Regula XXIX. De examina conscientiae. **Signum primum ad refectionem meridiam dabitur post undecimam, quo audito, omnes convenient ad oratorium per dimidium saltem quadrantem horae conscientiae examini vacaturi.**

Regula XXX. Inter refectionem sacris vacandum lectionibus. **Inde, dato signo secundo, ad locum refectionis, quasi medicamenta sumpturi, concedent, ibique, praemissâ secundum regulam benedictione, decenter ac religiose sedentes, sacrae lectioni, quam regulariter per maiorem partem refectionis continuari volumus, diligenter intendunt, mentem simul cum corpore refecturi.**

Regula XXXI. Remissio post prandium. **Finitâ vero refectione, quia tempus, quod cibi sumptionem sequitur, ad serias occupationes minus aptum esse dignoscitur, remissionem aliquantulam per dimidium aut circiter horae spatium concedimus.**

Regula XXXII. De lectionibus pomeridianis. **Finito colloquio, datoque signo, simul cum silentio ad cellam redibunt, et horis competentibus, ordine quo supra, ad scholas pergunt et revertentur.**

Regula XXXIII. Vesperis persolvendis et concione. **Horâ tertiâ pomeridianâ extra tempus quadragesimae simul persolvent vespere, quas dominicis vel festivis diebus praesertim solemnioribus excipiet vel concio ab aliquo fratrum faciendâ vel spiritualis collatio, quam et aliis privatis diebus omnino volumus frequentari per medium quadrantem horae.**

Regula XXXIV. Matutina. **Horâ sextâ vespertinâ omnes iterum convenient ad oratorium, lecturi, ante coenam sive collationem vespertinam, matutinas cum laudibus dici sequentis.**

Regula XXXV. Remissionem et litanias post coenam. **Coenam persolutâ, iterum usque ad octavam religioso colloquio vacare licebit, quod excipiet oratio vespertina, quae claudetur lectione litaniarum.**

Regula XXXVI. Deinde cubiculum singulorum dabitur. **Completis litanis, acceptâque de more benedictione, singuli somno cum silentio se conferent ad cubicula, et lectione alicuius libelli spiritualis se ad meditationem primo mane faciendam praeparabunt, praemissoque diligenti examine conscientiae simul incumbunt, extincto ubique lumine per praefectos cubiculorum circa horam nonam.**

Regula XXXVII. Solus regens has regulas potest moderari. **Supradictarum omnium regularum interpretatio erit penes regentem, cuius prudentiae et discretioni committimus, ut habitâ ratione loci, temporis et personarum eas possit moderari, et in eisdem, quando videbitur, dispensare.**

De administratione temporali.

Regula XXXVIII. De pensione seminariorum persolvenda. **Ut rei temporalis administratio regenti non sit nimis onerosa, providebit reverendissimus dominus praesidens, ut pro religiosorum alimentis ea pecuniae summa**

seminario persolvatur, ut praeter honestam alumnorum sustentationem, etiam ipsum seminarium inde aliquid commodi possit accipere, et paulatim assurgere, utque dimidia totius summae pars sexto quoque mense ante numeretur.

Regula XXXIX.
De oeconomis.
Regens aliquem ex fratribus sacrae theologiae studentibus, quando opus erit, oeconomum constituere poterit, cui indicem tradet totius suppellectilis, linteorum omnium, staneorum, lignorum; id subsignatum manu propria quam diligenter custodiet, et conferet singulis annis inventarium cum ipsa suppellectile, ut mutari possit, prout opus esse iudicabit; maxime autem hoc fieri expediet quoties novus cocus admittetur.

Regula XL.
Sacrista.

Unum item ex fratribus, quem iudicabit maxime idoneum, sacristiae praeficiet, qui sacrae suppellectilis curam gerat; ad illum, et adiunctum, quando opus erit, subsidiarium, spectabit campanae sono fratres hora convenienti ad divina officia convocare, oratorium semper mundum conservare, altaria pro ratione solemnitatum exornare, sacrasque vestes, quas ante omnia honestas procurari volumus, ad celebrantium usum mundas in altari praeparare, vinum denique, hostias, cereos et reliqua ad celebrandum necessaria in tempore exhibere.

Regula XLI.
Praefecto bibliothecae.

Constituatur etiam aliquem ex doctioribus praefectum bibliothecae, qui librorum omnium indicem servabit, nec ullum ex bibliotheca auferri sinet ab extraneis, praesertim absque scitu et consensu regentis, et libri quidem extraneis concessi notabuntur in libello ad hoc ordinato, qui vero domesticis, signabuntur in tabula ad hoc ponenda in bibliotheca.

Regula XLII.

Ordinetur etiam aliquis diligens, qui refectorium, lintea et omnia vasa eius suo tempore mundari curet, vel per ministrum seminarii, vel per se, cum ille ad manum non erit.

Cum numerus fuerit auctior, quamprimum domum habebunt propriam, etiam valetudinarium, loco nonnihil a reliquorum habitatione remoto, construere curabunt, in quo fratres aegrotantes curentur, quorum ministerio frater aliquis timoratus et charitativus deputabitur.

Regula XLIII.
Valetudinario.

Ministri seminarii tales assumentur, qui non tantum immunes sint ab omni lae haereseos, sed qui et christianae pietatis exercitiis excoli possint et cupiant: in quem finem etiam aliquis fratrum boni zeli constituetur, qui eos ex charitate instruat, regulariter singulis quindecim diebus confitebuntur, et communicabunt omnibus saltem festivitibus Christi et Beatae Mariae Virginis, sacrum singulis diebus audient cum fratribus, et vesperi comparebunt ad benedictionem sive aquam lustralem: in summam tam domi quam foris modestiam et compositionem suam religiosorum se ministros profitebuntur.

Regula XLIV.
De ministris seminarii.

Ut autem praedicta omnia feliciter et efficacius executioni mandentur, reverendissimus dominus praesidens per se vel praefatos superintendentes, qui pro tempore erunt reverendi dominus sancti Martini maioris Coloniae, sancti Heriberti Tuitii et sancti Nicolai in Braviler, singulis annis seminarium visitabit, et a regente tam disciplinae quam totius acceptae et expositae pecuniae exiget rationem.

Regula XLV.
Enque singulis annis visitando.

Quae omnia et singula capitula, auctoritate apostolica specialiter nobis concessa, laudamus, confirmamus et approbamus, et omni ex parte stricte et inviolabiliter ita observari mandamus, et in fidem et robur omnium praemissorum hisce manum nostram apposimus, et sigillum nostrum subimprimi iussimus.

Nuntius apostolicus hasce regulas approbat.

ANTONIUS VIGILIARUM episcopus,
nuntius apostolicus.

Loco † sigilli.

Easque confirmat Pontifex.

§ 2. Nos, inviolabili erectionis et institutionis, necnon constitutionum praedictarum observationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, supplicationibus dicti Constantini nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis propagandae in universo mundo catholicae fidei praepositorum consilio, erectionem et institutionem seminarii huiusmodi, necnon praesertim constitutiones, apostolica auctoritate, tenore praesentium, sine cuiusque praepudicio, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus; et nihilominus seminarium praedictum iuxta formam erectionis et institutionis per Antonium episcopum et nuntium factarum, ut praefertur, auctoritate et tenore praesentium, qualenus opus sit, sine cuiusquam praepudicio erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, ac ab omnibus, ad quos spectat et in futurum pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II septembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 2 septembris 1626, pontif. anno IV.

CCXIII.

Declaratio, quod capitula ecclesiarum cathedralium, quibus S. R. E. cardinales praesunt, ex indultis conferendi beneficia ecclesiastica reservata vel affecta eisdem cardinalibus concessis nullum ius praetendere possunt.

Sanctissimus in Christo pater et dominus noster dominus Urbanus divina providentia Papa VIII.

Accepto, quod sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, super indultis et facultatibus disponendi de beneficiis ecclesiasticis Sedi Apostolicae reservatis et affectis a Sede praedicta sibi concessis, per capitula et canonicos cathedralium ecclesiarum, quibus illi ex concessione et dispensatione apostolica praesunt, impediuntur, sub praetextu quod ipsi capitula et canonici ius nominandi vel praesentandi, aut alias quomodolibet disponendi de beneficiis in mensibus non reservatis pro tempore vacantibus cum praedictis cardinalibus locorum Ordinariis coniunctim vel divisim habentes, tanquam membra capiti adhaerentia, a cancellariae apostolicae regula mensium reservatoria, a qua cardinales praeservantur, etiam excipi, et facultates ac indulta, quae certarum reservationum obstacula tollunt, sibi quoque suffragari debere praetendunt; et attendens privilegium, quod cardinales in praedicta regula praeservantur, eis intuitu cardinalatus concessum esse,

Causae huius Constitutionis.

1 Quod autem S. R. E. cardinales indulto conferendi beneficia ecclesiarum, quibus praesunt, non utantur nisi in beneficiis illarum ecclesiarum, quibus actu praesunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, declaravit hic sanctissimus Pontifex in Constitut. *Licet*, quam habes pag. seq. Moderationem vero indultorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium super collatione beneficiorum ecclesiasticorum habes in Pii V Constit. LVI, tom. VII, pag. 571 et in Gregorii XIV, Constit. XLVI, tom. IX, pag. 503, necnon Pauli V, Constit. CXXI, tom. XI, pag. 586.

neque rationi consonum fore, ut capitula et canonici, dum sui praesules cardinalatus honore praefulgent, plus iuris in praeiudicium Sedis Apostolicae seu ipsorum cardinalium praesulum, ius et indultum conferendi ab ipsa Sede habentium, obtineant, quam si ipsi cardinales non forent:

Facultatis, seu indultorum de quibus in rubrica, declaratio.

§ 1. Motu proprio, sub die xxix decembris, anni ab Incarnatione Domini MDCXXV, declaravit, intentionis et voluntatis suae esse, quod cardinales praesules de omnibus et singulis beneficiis ecclesiasticis, quomodolibet nuncupatis et qualificatis, ad eorum, etiam cum alio vel aliis, collationem, provisionem, praesentationem, electionem, seu quamvis aliam similem vel dissimilem dispositionem, ratione ecclesiarum quibus ipsi cardinales praesunt, coniunctim vel divisim spectantes (non tamen in libris camerae apostolicae descriptis, nec ex personis familiarium Suae Sanctitatis, vel conclavistarum, aut ratione vacationis apud Sedem praedictam reservatis vel affectis, quae omnia Sanctitas Sua sibi et successoribus suis pro tempore existentibus specialiter et expresse reservavit) ad praesens vacantibus et in futurum vacaturis, soli per se ipsos, vel alios ad id¹ deputandos, absque capitulis et canonicis, aliisque quancumque ordinariam dispositionem eorundem beneficiorum similiter coniunctim vel divisim cum eisdem cardinalibus habentibus, dummodo alias sub indultis eis concessis comprehendantur, libere provideant.

Privatio facta capitulis utendi dictis indultis.

§ 2. Neque capitula aut canonici huiusmodi privilegio, quod cardinalibus praesulibus, nullo habito capitulorum et canonicorum respectu, concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut ius aliquod inde praetendere possint.

§ 3. Decernens, declarationem praedictam a dicta die xxix decembris robor

¹ Supple ab eis (R. T.).

obtinere debere, etiamsi necdum publicata fuisset, ac irritum, etc.

Placet, publicetur et describatur M.

Lecta et publicata fuit supradicta regula in cancellaria apostolica, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVI, die vero x mensis septembris, pontificatus SS. D. N. anno IV.

MARCUS ANTONIUS ASCENTIUS PROCUSTOS.

CCXIV.

Declaratio, quod sanctae Romanae Ecclesiae cardinales ecclesiarum praesules indulto conferendi beneficia ecclesiastica, ratione ecclesiarum quibus praesunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, dumtaxat uti possint¹.

Urbanus Papa VIII,
motu proprio, etc.

Licet nullus episcoporum, postquam regimini ecclesiae cui praeerat cesserit, in beneficiorum ecclesiasticorum dispositione ratione eiusdem ecclesiae sibi antea competenti ingerere se valeat; attamen nonnulli ex venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, sub praetextu indultorum apostolicorum eis pro tempore concessorum, beneficia nedum unius, sed etiam plurium ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel a quarum vinculo ad alias translati absoluti reperiuntur, contemplatione alias ad se spectantia, conferre perseverant.

Causae huius constitutionis.

Quare motu simili, etc.:

§ 1. Declaramus, de cetero non licere cuivis personae, etiamsi cardinalatus honore praefulgeat, praetextu cuiusvis indulti apostolici concessi seu concedendi, facultatem huiusmodi etiam expresse continentis, conferre, vel quovis modo dispo-

Declaratio, de qua in rubrica cum clausula irritanti.

¹ Vide, quae notavi ad constitutionem praecedentem de hac materia.

nere de quibusvis beneficiis ecclesiasticis, quorum collatio, praesentatio, nominatio, vel quaevis alia dispositio separatim vel coniunctim cum aliis ad eum spectabat ratione cuiuscumque ecclesiae cathedralis, etiam metropolitanae, primatialis vel patriarchalis, cuius regimini cesserit, si quidem ad aliam episcopalem, archiepiscopalem, primatiam vel patriarchalem ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione ecclesiae, cui actu praesit, vel cuius regimini ultimo loco cesserit, sibi concesso uti posse et debere; ac irritum, etc.

Exceptio nonnullarum ecclesiarum.

§ 2. Ostiensi et Veliternensi invicem perpetuo unitis, et Portuensi, ac Sabinensi, necnon Tusculana et Praenestina, ac Albanensi ecclesiis dumtaxat exceptis, quoad quas cardinalibus illarum pro tempore praesulibus facultate disponendi de beneficiis huiusmodi, etiam una cum indulto sibi ratione aliarum ecclesiarum, quibus actu praesunt, vel antea novissime praefuerint, ut praefertur, frui licere decernimus.

Sola signaturae sufficiat.

§ 3. Statuentes, praesentium, etiam absque eo quod registrentur, aut illis data apponatur, solam signaturam nostram sufficere, et ubique in iudicio et extra, regulam contrariam non obstante, fidem facere;

Registretur in cancellaria.

§ 4. Ac insuper illas in cancellaria apostolica describi debere;

Omnes etiam absentes liget.

§ 5. Et deinceps omnes et singulos cardinales, etiam absentes, praesentes et futuros, et alios quoscumque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, afficere et ligare, nullamque eorum ignorantiam praetendere posse, non secus, ac si ei personaliter intimatae forent.

Contrariorum revocatio.

§ 6. Statuto et ordinatione, decreto et declaratione per nos in crastinum assumptionis nostrae ad summum apostolatus apicem editis, quod cardinales in consti-

tutionibus et regulis per nos post priorum nostrarum constitutionum et regularum editionem et publicationem imposterum faciendis non includantur, nisi illae eorundem cardinalium favorem concernant, vel ipsae edendae constitutiones de illorum seu maioris partis eorum consilio editae fuerint, necnon praedictis et quibuscumque aliis regulis, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque nequamquam obstantibus.

Placet, motu proprio, publicetur et describatur M.

Papae subscriptio.

Lecta et publicata fuit supradicta constitutio in cancellaria apostolica, anno Incarnationis dominicae MDCXXVI, die vero x mensis septembris, pontificatus praelibati SS. D. N. anno IV.

Publicata in cancellaria.

MARCUS ANTONIUS ASCENTIUS PROCUSTOS.

CCXV.

Commissio episcopo Wratislaviensi apostolice confirmandi auctoritate foundationem et erectionem collegii Societatis Iesu in oppido Nissae cum universitate studii generalis¹.

Venerabili fratri episcopo Wratislaviensi,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem
et apostolicam benedictionem.

In supereminenti Sede Apostolicae specula, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes, quantum ex litterarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, et iustitia colatur, in his per quae litterarum studia huiusmodi ubilibet excitentur sollicitudinis nostrae partes propensis studiis impertimur. atque his, quae propterea facta fuisse dicuntur, libenter,

Prohemium.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

cum a nobis petitur, apostolici muniminis mandamus adiici firmitatem, prout principum virorum vota exposcunt, nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Carolus archidux Austriae collegium Societatis Iesu in oppido Nissae cum universitate studii generalis erigit;

§ 1. Sane, dilectus filius nobilis vir Leopoldus ex archiducibus Austriae nobis nuper exponi fecit, quod aliàs bonae memoriae Carolus similiter ex archiducibus Austriae, ecclesiarum Brixiensis et Wratislaviensis, dum vixit, administrator apostolicam auctoritate deputatus, ad omnipotentis Dei gloriam et militantis Ecclesiae exaltationem, in oppido civitate nuncupato Nissae Wratislaviensis dioecesis unum collegium clericorum Societatis Iesu cum academia ac publicam studii universitate erexit et fundavit, illique inter alia fundum Olbersdorf in Silesia situm (olim ad militiam Theutonicorum¹ ex eo quod, cum aliàs charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum rex in imperatorem electus eidem militiae pro quadam illius praeceptoriam seu commendam et certam pecuniarum summam vel in bonis stabilibus vel in pecunia satisfacere deberet, coque nomine praedicto Carolo eiusdem militiae magno magistro seu administratori apostolicam auctoritate deputato fundum huiusmodi, ita ut illum, vel dictae militiae applicare, vel alio, prout ei visum fuisset, distrahere posset, obtulisset; idem Carolus, fundi praedicti possessione acceptam, dum de illo eidem militiae cedendo ageret, iamque militia ipsa contenta ius aliquod desuper adquisitura videretur, considerans fundum de Eulenberg per eum noviter emptum eidem militiae utiliosem fore, fundum huiusmodi ipsi militiae loco prioris de Olbersdorf concessit, proindeque, seu aliàs ex causa permutationis, spectantem) cum omnibus iuribus et pertinentiis suis applicavit et appropriavit, prout in instrumentis seu scripturis publicis desuper confectis plenius dicitur contineri.

Fundusque pro dote assignat.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Leopoldus plurimum cupiat, erectionem et fundationem collegii huiusmodi, aliaque praemissa, pro firmiori eorum subsistentia, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri, nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolicam dignaremur.

Leopoldus erectionem et dotationem petit confirmari.

§ 3. Nos, piis eiusdem Leopoldi votis huiusmodi annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, si praemissa veritate niti repereris, erectionem et fundationem collegii huiusmodi, ac applicationem et approbationem¹, aliaque praemissa, de eiusdem tamen militiae consensu, auctoritate nostram apostolicam approbes et confirmes;

Urbanus Wratislaviensem delegat episcopum ad petitionem confirmationem faciendam.

§ 4. Ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas, necnon praesentes litteras et in eis contentam quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ita per quoscumque iudices ordinariorum et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, eadem auctoritate decernas.

Cum clausulis opportunis.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis

Et contrariis derogat.

¹ Puto excidisse verba *nunc autem ad se* (R. T.).

¹ Potius lege *appropriationem* (R. T.).

(etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statulis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x septembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 septembris 1626, pontif. anno IV.

CCXVI.

Indultum ecclesiasticis regni Sardiniae, ut possint subsidium quadringenta millium scutorum, una cum subditis eiusdem regni, regi catholico persolvere¹.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Urbanus Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Eximius maiestatis tuae orthodoxae fidei conservandae et propagandae zelus, ac singularis erga nos et Apostolicam Sedem devotio, aliaque praeclara merita plane exigunt, ut subsidia pro eiusdem fidei, tuorumque regnorum et subditorum ab hostibus fidei defensione ab eisdem subditis tuis sponte oblata, quantum cum Domino possumus, adiuvemus.

Ecclesiastici una cum laicis subsidium regi offerunt.

§ 2. Exponi siquidem nobis fecisti, quod, cum nuper dilecti filii subditi regni tui Sardiniae, animadvertentes, praedictum Sardiniae prae aliis regnis tuis barbarorum et aliorum piratarum infestationibus,

invasionibus et direptionibus, ob eius Africancae orae vicinitatem, expositum esse, eandem vero maiestatem tuam, pro religionis catholicae ac obedientiae erga S. R. E. conservatione¹ in tuis et exteris ditionibus ac regnis, aliisque gravissimis assidue sumptibus urgeri, summam quadringentorum millium scutorum spatio quinque annorum, octuaginta videlicet, pro quolibet anno, persolvendam pro fidei catholicae defensione, necnon praesidio mille et ducentorum militum in eodem regno manutendo, et aliàs civitatum, urbium, et locorum maritimarum, portuumque dicti regni contra barbarorum et aliorum piratarum impetus infestationes atque direptiones defensione, in certis terminis ac modo et forma tunc expressis seu exprimentis exigendam, maiestati tuae sponte obtulissent, venerabiles fratres archiepiscopi, episcopi et universae personae ecclesiasticae eiusdem regni in comitiis eiusdem regni congregatis² in solutione dictae summae pro certa rata, nostro et huius Sanctae Sedis accedente beneplacito, concurrere similiter sponte et libere obtulerunt et promiserunt.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ex eo quod per Lateranense concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones, sub diversis censuris et poenis caveatur expresse, ne reges, principes et alii seculares magistratus ab archiepiscopis, episcopis, abbatibus, et aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam sive subventionem exigant aut recipiant, maiestas tua ac tui illius regni ministri dubitetis, ratam praedictam recipiendo, censuras et poenas praedictas incurrere et forsitan incurrisse; et propterea, pro tuae et dictorum ministrorum conscientiae quiete, nobis humili-

Res pontificiam in hoc interponi auctoritatem petit.

¹ Edit. Main. habet *conservationem* (R. T.).

² Aptius aliàs legitur *congregati* (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

ter supplicari feceris, quatenus in praemis-
sis nostram et huius Sanctae Sedis auctori-
tatem interponere dignemur:

Pontifex in-
dultum conce-
dit, de quo in
rubricâ.

§ 4. Nos, attentis praemissis, supplica-
tionibus huiusmodi inclinati, spontaneae
oblationi et promissioni per archiepisco-
pos, episcopos et alias ecclesiasticas perso-
nas ad effectum praemissum factis, pro hac
vice tantum, nostram et dictae Sedis au-
ctoritatem interponimus per praesentes; et
nihilominus archiepiscopis, episcopis et
aliis ecclesiasticis personis praedictis, ut
ratam huiusmodi per eos, ut praefertur,
sponte oblatam et promissam persolvere,
ac tua maiestas et tui ministri eam pe-
tere et recipere, exigere et levare, absque
conscientiae¹, seu censurarum et poenarum
praedictarum incursu, libere et licite pos-
sint, apostolicâ auctoritate, earumdem te-
nore praesentium concedimus et indulge-
mus; ipsosque archiepiscopos, episcopos
et alias personas ecclesiasticas, et earum
singulas, quatenus ipsi dictam ratam iam
promiserint aut solverint, necnon eam-
dem maiestatem tuam et tuos ministros
praedictos, si eandem ratam iam perce-
perint, ab omnibus et singulis censuris
et poenis per eos propterea quomodolibet
incursis, auctoritate et tenore praedictis
absolvimus et absolutos fore censemus et
declaramus.

Derogat ob-
stantibus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac qui-
busvis constitutionibus et ordinationibus
apostolicis, necnon ecclesiarum, monaste-
riorum, et beneficiorum huiusmodi (iura-
mento, confirmatione apostolicâ vel quavis
firmitate aliâ roboratis) statutis et consue-
tudinibus, privilegiis quoque, indultis, exem-
ptionibus, immunitatibus, etiam in corpore
iuris clausis, ac litteris apostolicis quibus-
vis generaliter vel specialiter concessis.
Quibus omnibus et singulis, eorum tenores
praesentibus pro plene et sufficienter ex-
pressis ac ad verbum insertis habentes, illis

¹ Deest vox *adimplere* (R. T.).

aliâs in suo robore permansuris, hac vice
dumtaxat specialiter et expresse deroga-
mus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, ut imposterum
personae ecclesiasticae dicti regni a solu-
tione et exactione similium pecuniarum
omnino abstineant; quodque poenitentiam,
quam pro praemissis quivis confessarius
ab Ordinario approbatus, illis et eorum
cuilibet duxerit imponendam, omnino te-
neantur;

Ecclesiasticos
imposterum a
similibus iubet
abstinere.

§ 7. Necnon, quod praesentium tran-
scriptis, etiam impressis, manu alicuius
notarii publici subscriptis, sigilloque per-
sonae in dignitate ecclesiasticâ constitutae
munitis, eadem prorsus fides in iudicio
et extra ubique adhibeatur, quae ipsis ori-
ginalibus litteris adhiberetur, si forent
exhibitae vel ostensae;

Et transcri-
ptis fidem addit.

§ 8. Quodque distributio, repartimen-
tum, ac taxa et exactio ratae huiusmodi a
personis ecclesiasticis in comitiis huius-
modi ab eisdem ecclesiasticis forsân depu-
tatis, aut in eorum defectum ab Ordinariis
locorum, seu a personis ecclesiasticis ab
ipsis Ordinariis deputandis, dumtaxat fiat,
ac ministris laicis, ad effectum praemis-
sum, et pro summâ praedictâ tantum, con-
signetur, aliâs caedem praesentes nullae
sint eo ipso.

Exactionem
per solos eccle-
siasticos fieri
praecipit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-
rem, sub annulo Piscatoris, die v octobris
MDCXXVI, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 5 octobris 1626, pontif. anno iv.

CCXVII.

*Confirmatio et innovatio Constitutionis
Clementis VIII, qua vult dignitates
Linguae Angliae obtinentes, votum in
electione magni magistri hospitalis san-
cti Ioannis Hierosolymitani non habere,
nisi fuerint ex Anglia oriundi*².

¹ Deest vox *adimplere* (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Muneri nostro apostolico incumbit, ut
ea, quae, pro pace et quiete inter chri-
stifideles omnes, praesertim vero istius
hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani fra-
tres, qui prae ceteris fidem catholicam
quoad possunt non modo promovere, sed
et usque ad illorum sanguinis, vitaeque
profusionem adversus quoscumque illius
hostes defendere et tueri specialiter pro-
fitentur, fovendâ, ac semovendis ab illis
litium et controversiarum materiis, recte
per Romanos Pontifices praedecessores
nostros ordinata fuerunt, firma et illibata
permanere, quantumque fieri posset obser-
vari, curemus.

Referuntur
Clementis Pa-
pae VIII litem-
rae, de quibus
fit mentio in ru-
bricâ.

§ 1. Aliâs siquidem a felicis recorda-
tionis Clemente Papa VIII praedecessore
nostro emanarunt litterae tenoris subse-
quentis, videlicet:

Clemens Papa VIII, ad futuram rei memoriam.

Inter multiplices curas humeris nostris
divinitus impositas in eam praecipue pa-
storali officii nostri vigilantiam dirigimus,
ut personae regulares, quae sub militaris
religionis suavi, praesertim vero sacrae
domus et hospitalis S. Ioannis Hierosoly-
mitani, iugo gratum Deo exhibent famu-
latum, et in universâ christianâ republicâ
adversus inimicorum suorum nefarios au-
sus defendendâ proprias facultates ac vitam
ipsam continuo exponunt, litium et contro-
versiarum procul semotis incommodis, in
pacis amoenitate et animorum quiete vi-
vere valeant. Cum itaque, tam nos, quam
dilecti filii Hugo S. Mariae in Porticu
diaconus cardinalis, magnus magister, vi-
gore cuiusdam indulti sibi a felicis re-
cordationis Sixto Papa V praedecessore
nostro concessi, et conventus dicti hospi-
talis aliquas dignitates Linguae Angliae,
et ad eam spectantes¹, diversis fratribus

¹ Erronee edit. Main. legit *spectantibus* (R. T.).

militibus dicti hospitalis contulerimus et
concesserimus, ipsique contulerint et con-
cesserint, prout in diversis quoque nostris,
et illorum superinde confectis litteris ple-
nius continetur; hincque ipsi sic provisi,
etiam qui ex Anglia non sint, praetendere
possint, praetextu eis collatarum dignita-
tum huiusmodi, eligi in numerum illorum
octo, ad quos electio triumviratus pro novâ
electione magni magistri dicti hospitalis
faciendâ pro tempore spectat, seu aliâs
ipsi electi intervenire, quod tamen solis
regni Angliae, Hiberniae et aliorum loco-
rum sub Lingua Angliae comprehensorum
oriundis, dictas dignitates pro tempore ob-
tinentibus, iuxta formam stabilimentorum
dictae religionis competere dignoscitur:
nos, controversiis et incommodis, quae inde
provenire possent, obviare, et aliâs in praem-
missis de opportuna declarationis remedio
providere volentes, motu proprio, non ad
alicuius super hoc nobis oblatae petitionis
instantiam, sed ex certâ scientiâ et de apo-
stolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium,
decernimus et declaramus, praefatos a nobis, ac magno magistro et con-
ventu praedictis, de quibus¹ huiusmodi
dignitatibus ad dictam Linguam Angliae
spectantibus quomodolibet et quandocum-
que provisos, et praetextu cuiusvis indulti,
aut aliâs, non posse neque debere in praefatos octo electores eligi, neque intervenire
alicui electioni cuiusvis futuri magni ma-
gistri dicti hospitalis, nullumque ius, ne-
que actionem eis desuper competere, dum
dignitates huiusmodi retinuerint, nisi ipsi
sic provisi et dignitates ipsas obtinentes
ex dictis regnis oriundi et ibidem sive in
limitibus dictae Linguae nati sint; sicque
etiam per ipsosmet magnum magistrum
et conventum, ac quosvis alios iudices
ecclesiasticos et seculares quavis auctori-
tate fungentes, sublatâ eis et eorum cui-
libet quavis aliter iudicandi et interpre-

¹ Vel lege *quibusvis*, vel dele *quibus* (R. T.).

tandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon statutis, stabilimentis, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam per provisiones praefatas, aut alias, in contrarium forsitan quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica et expressa mentio habenda foret, illorum huiusmodi tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, latissime hac vice specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die primâ martii MDXCIV, pontificatus nostri anno III.

Eas innovat, confirmatque Urbanus.

§ 2. Nos vero, litterarum praeinsertarum observationi peramplius et quantum in nobis est consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, easdem praeinsertas litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, tenore praesentium approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis nostrae apostolicae firmitatis robor adii-cimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenisse dici possunt, supplemus, easdemque praeinsertas litteras et omnia et singula in eis contenta innovamus.

Clausulae pro praesentium firmitate.

§ 3. Decernentes illa, necnon praesentes litteras, semper valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab

omnibus, quos illa quomodolibet concernunt et concernent in futurum, inviolabiliter observari debere; sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus omnibus illis, quae in eisdem praeinsertis litteris dictus Clemens praedecessor voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v octobris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 5 octobris 1626, pontif. anno IV.

CCXVIII.

Indultum ecclesiasticis regni Valentiae, ut cum laicis subsidium regi tribuere queant in summâ unius milionis et octuaginta millium scutorum¹.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico, Urbanus Papa VIII.

Charissimo in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Eximius maiestatis tuae orthodoxae fidei conservandae et propagandae zelus, ac singularis erga nos et Apostolicam Sedem devotionis, aliaque praeclara merita plane exigunt, ut subsidia, pro eiusdem fidei, tuorumque regnorum et subditorum ab hostibus fidei defensione, ab eisdem subditis tuis sponte et prompte oblata, quantum cum Domino possumus, adiuvemus.

§ 1. Exponi siquidem nobis fecisti, quod, cum nuper dilecti filii subditi regni tui Valentiae in parlamento oppidi de Monson congregati, animadvertentes, maiestatem tuam, pro religionis catholicae ac obedien-

Derogatio contrariorum.

Philippi regis erga catholicam fidem et Sedem Apostolicam merita.

Ecclesiastici subsidium regi una cum laicis offerunt.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tiae erga S. R. E. conservatione¹ in tuis et exteris ditionibus et regnis, aliis gravissimis assidue sumptibus urgeri, summam unius millionis et octuaginta millium librarum de regalibus decem pro qualibet librâ spacio quindecim annorum, septuaginta mille videlicet pro quolibet anno, persolvendam, in certis terminis ac modo et formâ tunc expressis, seu exprimendis, exigendam, maiestati tuae sponte obtulissent, venerabiles fratres archiepiscopi, episcopi et aliae personae, necnon universus status ecclesiasticus in comitiis eiusdem regni congregati in solutione dictae summae pro certâ ratâ, nostro et huius sanctae Sedis accedente beneplacito, concurrere similiter sponte obtulerunt et promiserunt.

Rex, regni quoque ministri illud recipi. petunt sibi permitti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ex eo quod per Lateranense concilium, diversasque alias canonicas sanctiones, sub diversis censuris et poenis, caveatur expresse, ne reges, principes et alii magistratus seculares ab archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam sive subventionem recipiant, maiestas tua, ac tui illius regni ministri dubitatis, ratam praedictam recipiendo, censuras et poenas praedictas incurrere et forsitan incurrisse, et propterea, pro tuae et dictorum ministrorum conscientiae quiete, nobis humiliter supplicari feceris, quatenus in praemissis nostram et huius Sedis auctoritatem interponere dignaremur:

Indulget Pontifex.

§ 3. Nos, attentis praemissis, supplicationibus huiusmodi inclinatis, oblationi et promissioni per universum eundem statum ecclesiasticum, videlicet archiepiscopos, episcopos et alias personas ecclesiasticas, ad effectum praemissum duntaxat factis, pro hac vice tantum, nostram et huius Sedis auctoritatem interponimus per

¹ Edit. Main. legit *conservationem*.

Bull. Rom. — Vol. XIII.

praesentes; nihilominusque archiepiscopis, episcopis et aliis ecclesiasticis personis praedictis, ut ratam huiusmodi, per eos, ut praefertur, oblatam, persolvere, ac tua maiestas et tui ministri eam petere, recipere, exigere et levare, absque conscientiae¹, seu censurarum et poenarum praedictarum incursu, libere et licite possint et valeant, apostolicâ auctoritate, eorumdem tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 4. Ipsosque archiepiscopos episcopos, abbates et alias personas ecclesiasticas, et earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam iam promiserint, aut solverint, necnon eandem maiestatem tuam et tuos ministros praedictos, si eandem ratam iam perceperint, ab omnibus et singulis censuris et poenis, per eos propterea quomodolibet incursis, auctoritate et tenore praedictis, absolvimus, et absolutos fore censemus et declaramus.

Eosque et ecclesiasticos, quatenus aliquid iam persolverint, absolvi a censuris.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quibuscumque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis, ac litteris apostolicis quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio seu quaevis alia expressio habenda sit, et in eis caveatur expresse, quod per huiusmodi clausulas generales, etiam specialem mentionem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo et formâ in illis expressis plene observatis, illorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter ex-

Obstantia tollit.

¹ Supple *periculo vel scrupulo* (R. T.).

63

pressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

A similibus
imposterum tu-
bet eos absti-
nere.

§ 6. Volumus autem, ut imposterum dictae personae ecclesiasticae dicti regni a solutione et exactione similium pecuniarum huiusmodi omnino absterneant; quodque poenitentiam, quam pro praemissis uniuscuiusque confessarius ab Ordinario approbatus illis et eorum cuilibet duxerit imponendam, adimplere omnino teneantur;

Transumptis
fidei addit.

§ 7. Necnon quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, sigilloque personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae;

Exactionem
per ecclesiasti-
cos fieri man-
dat.

§ 8. Quodque distributio, repartimentum, taxa et exactio ratae huiusmodi, ecclesiasticos, ut praefertur, tangentis, a personis ecclesiasticis per eosdem archiepiscopos, episcopos, ac vestrum¹ statum huiusmodi dumtaxat deputatis, vel in eorum defectum ab Ordinariis locorum deputandis, fiat, ministrisque laicis ad effectum praemissum et pro rata praedicta tantum consequendum², aliter praesens gratia nulla sit eo ipso.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI octobris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 octobris 1626, pontif. anno IV.

CCXIX.

Declarat confessarios quoscumque per archiepiscopum Limanum approbatos, per archiepiscopum successorem

¹ Aptius lege eorum (R. T.).

² Potius lege consignetur, ut sup. pag. 494 (R. T.).

iterum examinari posse; populum vero in Paschate praecepto Ecclesiae non satisfacere, nisi sacram communionem in propriis parochiis sumat¹.

Venerabili fratri Gundisalvo,
archiepiscopo Limano,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut nobis nuper exponi fecisti, multi tuarum civitatis et dioecesis Limanae presbyteri, tam seculares quam regulares, ad sacras confessiones audiendas a tunc existente archiepiscopo Limano semel approbati, ab archiepiscopo eius successore se iterum eâ de causâ examinari minime posse vel debere; iidemque, omnes et quoscumque utriusque sexus christifideles seculares, qui a dominicâ Palmarum usque ad dominicam in Albis in ecclesiis suorum monasteriorum seu domorum vel aliorum locorum regularium sacram communionem sumpserint, praecepto Ecclesiae perinde satisfacere et satisfacisse, ac si illam in propriis parochiis sumpsissent, in vim assertorum privilegiorum sibi concessorum praetendant;

Causas fa-
ciendae decla-
rationis.

§ 2. Nos, praemissis, ac inconvenientibus quae exinde oriri possunt, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, teque spiritualibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tri-

Declaratio, da-
qua tu rubricâ.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

dentini interpretum consilio, archiepiscopum successorem posse confessarios tam seculares quam regulares iterum examinare; seculares vero non satisfacere praecepto Ecclesiae sumendi sacram communionem in die Paschatis, nisi sumant in propriis parochiis;

Clausulae.

§ 3. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

Deputatio
aequatoris.

§ 4. Quocirca tibi per praesentes committimus et mandamus, quatenus tu, per te, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta, ubi et quando opus fuerit, solemniter publicans, facias auctoritate nostrâ illa ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet et rebelles, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quorumvis Ordinum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX octobris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 octobris 1626, pontif. anno IV.

CCXX.

Facultas cardinali S. Monuphrii capiendi possessionem ducatus Urbini in casu devolutionis eiusdem¹.

Dilecto filio nostro Antonio,
tituli S. Monuphrii presbytero cardinali,
Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Singulares, atque eximiae virtutes, quibus illarum largitor Altissimus personam tuam multipliciter insignivit, in causâ sunt, ut te muneri gravissimo et rei maximi momenti administrandae libenter praeficiamus, firmâ spe ac fiducia freti, te, fraterno secundum carnem vinculo nobis coniunctum, ac filiali reverentiâ et devotione nos prosequentem, in eâ functione fideliter, riteque obeundâ desiderio nostro cumulate satisfacturum.

Exordium

§ 1. Motu itaque proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi, ut, casu apositionis ac devolutionis ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et cameram apostolicam, feudi ducatus Urbini, necnon civitatum Senogalliensis et Pisaurensis, ac Status Montis Feretram, aliorumque dominiorum, civitatum, oppidorum, terrarum, fortalitorum et locorum quorumcumque, etiam speciali notâ et expressione dignorum, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensorum, seu per ipsum duces quomodolibet possessorum, quandoque et quomodocumque eveniente, sive succedente, tu, per te, vel alium, seu

Facultas capi-
endi ducatum
Urbini in casu
devolutionis
eiusdem.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev. — Similem constitutionem habes supra pag. 258 et 356 (R. T.).

alios, secundum rei et casus exigentiam, et aliás, prout occasio, rerumque et temporum qualitas exegerit, corporalem, realem et actualem possessionem ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum et locorum praedictorum, eorumque territoriorum, districtuum, iurisdictionum, castrorum, fortaliorum, sive propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum et iurium quorumcumque, nostro et Ecclesiae Sedisque et camerae praedictarum nomine, amotis et expulsis exinde quibusvis detentoribus sive occupatoribus, apprehendas, sive a quibuscumque aliis in vim facultatum sibi a nobis desuper aliás sub certis modo et formá tunc expressis concessarum apprehensa recipias et retineas.

Fidelitatis iuramentum recipiendi;

§ 2. Necnon a communitatibus, universitatibus, gubernatoribus, praetoribus, locumtenentibus, magistratibus, capitaneis, colonnellis, castellanis et aliis quocumque nomine nuncupatis, quacumque dignitate fungentibus, officialibus ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum et locorum, aliorumque praedictorum, homagia et fidelitatis iuramenta recipias, signa vel contrasigna antiqua similiter recipias, mutes, et nova constituas, renoves, et quibus opus fuerit, vel tu expediens iudicaveris, tradas et consignes; ac alios quoscumque actus possessorios,

Aliaque faciendi, quae civilem, criminalemque includunt iurisdictionem gerendi.

§ 3. Necnon in ducatu, civitatibus, dominiis, oppidis, terris et locis, aliisque praedictis quacumque iurisdictionem civilem, criminalem et mixtam exerceas, modum et statum officiorum, magistratum, tam optimatum, quam populi, et gubernii temporalis, necnon custodiae et militiarum, praesidiorumque ducatus, et civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum, locorum et aliorum praedictorum, prout tibi videbitur, immutes, ac etiam renoves, et de novo deposes, ad formamque et methodum regiminis et gubernii

aliarum provinciarum, terrarum et locorum Status nostri Ecclesiastici redigas; quaecumque statuta, ordinationes et constitutiones circa praemissa et alia quaecumque, quae magis expedire iudicaveris, condas, publices et observari facias; necnon, si opus fuerit, quoscumque milites conscribas, et, quae pro com meatu et apparatu necessaria fuerint, undique perquiras et compares, ac ex quibuscumque locis Status nostri Ecclesiastici convehi et comportari facias, quaecumque armorum et belli negocia tractes, congressus militum generales vel particulares, prout res et occasio similiter postulaverit, constituas et imperes;

§ 4. Quascumque expensas, quae in praemissis et eorum occasione necessariae erunt, nostris et camerae apostolicae praedictae sumptibus facias, et, ut huiusmodi expensas facilius facere possis, quascumque pecuniarum summas ad nos et eandem cameram spectantes a quibuscumque thesaurariis, datariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, officialibus et ministris quibuscumque, quocumque nomine nuncupatis, debitas, necnon etiam a gubernatoribus, praetoribus et locumtenentibus provinciarum, civitatum et locorum quorumcumque Status nostri Ecclesiastici, a depositariis et exactoribus poenarum et maleficiorum, nostro et dictae camerae apostolicae nomine exigas et recipias, ac ipsos solventes de exactis quietes, ac etiam redditus communitatum et universitatum, ac civitatum, terrarum et locorum eiusdem ducatus Urbini recipias, et ex ipsis camerae, communitatumque et universitatum redditibus sumptus huiusmodi facias, de quibus tamen nullam nobis, aut Romanis Pontificibus successoribus nostris, aut, pro nobis et eis, dictae camerae, aut S. R. E. camerario, praesidentibus, clericis vel aliis quibuscumque Sedis et camerae apostolicae ministris, aut sanctae

Expensas necessarias faciendi;

Quin de his rationem ullam reddere teneatur.

Romanae Ecclesiae cardinalium collegio, ullisque aliis unquam nominatim vel in specie rationem aut administrationis computum reddere tenearis, nec ad id cogi aut compelli possis: et nihilominus, si tu rationem aut administrationis computa sponte reddere volueris, expensas huiusmodi, per te, ut praefertur, faciendas, tanquam de expresso ordine et mandato nostro factas, ac veluti si a nobis ipsis factae fuissent, tibi, sine ullá prorsus oppositione, aut partitarum per te dandarum reiectione, aut in dubium revocatione, bonas fieri, et in eiusdem camerae apostolicae libris describi, adnotari et acceptari libere volumus et expresse ordinamus et mandamus.

Concessio facultatum necessariorum.

§ 5. Ut vero omnia et singula, quae ad praemissa pertinent, summá, ut decet, auctoritate praecipiantur, et pari celeritate debitaee executioni demandentur, omnibus et singulis archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, necnon praesidentibus, gubernatoribus, praefectis, eorum locumtenentibus, praetoribus et aliis quocumque nomine nuncupatis officialibus et ministris, quavis potestate, auctoritate et privilegio suffultis, et quibuscumque, etiam a nobis et Apostolica Sede seu camerá apostolicá immediate deputationem habentibus, seu dependentibus, necnon baronibus, domicellis, comitibus, aliisque, etiam ducali, marchionali, vel aliá dignitate insignitis, communitatibusque et universitatibus et hominibus quarumvis provinciarum, civitatum, terrarum et locorum nobis et sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectorum, omnia et quaecumque occasione praemissorum, quae tibi necessaria et opportuna visa fuerint, et toties quoties volueris, mandes, iubeas et imperes, ac etiam S.R.E. cardinalibus, etiam de latere legatis, rogando iniungas; omnes vero et singulos

1 Heic deesse videtur particula ut (n. r.).

barones, domicellos, comites, aliosque, ducali et marchionali vel aliá dignitate praeditos, et quaslibet alias singulares personas etiam ecclesiasticas, tam seculares, quam quorumvis Ordinum, seu militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, regulares (ita tamen, ut contra eosdem ecclesiasticos non nisi per personas in dignitate ecclesiasticá constitutas, per te semel vel pluries etiam iteratis vicibus deputandas, procedatur), si quae mandatis, iussis et monitionibus tuis obtemperare recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint vel sese opposuerint, tanquam nostris et apostolicis mandatis, iussis et monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes, ac se opposcentes, nostros et sanctae Romanae Ecclesiae, ac Sedis apostolicae rebelles declares et publices, ac contra illos summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurá iudicii, manu regiá, nullo iuris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, aut iure belli, ad privationem officiorum, feudorum et honorum quorumcumque etiam alodialium per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni et quacumque appellatione et recursu pospositis, procedas, et ubi iustitia ita exegerit, et ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire iudicaveris, eosdem contradictores et rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii poená affici facias, et contra eosdem, tam pro praemissis, quam pro aliis quibuscumque ab eis patris criminibus et delictis, simili modo et formá procedas (cum facultate quoscumque ex his resipiscentes, et veniam postulantem, ac de cetero a similibus abstinere proponentes, etiam post condemnationem, et in ipso iustitiae actu, seu poenae executione, absolvendi, ac poenas quascumque eis remittendi et condonandi, eosque, ac quoscumque alios, a quibusvis

gravissimis et capitalissimis causis et delictis, bannitos et condemnatos, habitantiam prius ab offensis pace, et praeterquam quoad bona fisco incorporata, liberandi et gratiandi, ac in pristinum gradum et dignitatem ac eum, in quo antea erant, statum restituendi, reponendi et plenarie reintegrandi, salvòs conductus ad tempus vel in perpetuum iis, quibus tibi videbitur, concedendi), et generaliter omnia et singula ad statum, gubernium, regimen et administrationem ducatus, civitatum, dominiorum, oppidorum, terrarum, locorum, aliorumque praedictorum, nec non arcium, propugnaculorum et fortaliorum custodiam, populorumque pacem et quietem et annonae abundantiam spectantia, ac tam gratiam quam iustitiam concernentia, etiamsi talia sint vel fuerint, quae sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis et speciali notà digna essent, specialemque, specificam et expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras et exequaris, ac in omnibus et singulis praemissis quarumcumque personarum etiam ecclesiasticarum et regularium quorumcumque Ordinum, etiam quacumque dignitate etiam episcopali vel maiori fulgentium, operà utaris, easque cum facultatibus per te illis praescribendis subdeleges, ita tamen, ut de gestis et exequulis per te, aut mandato tuo per quoscumque alios, tu, vel illi nobis, aut Romanis Pontificibus successoribus nostris, aut S.R.E. cardinalium collegio, vel quibuscumque aliis, ut praefertur, praeterquam soli Deo, rationem aliquam ullo unquam tempore reddere minime teneamini, neque ad id cogi vel compelli possitis: super quibus omnibus et singulis plenam, liberam, absolutam et omnimodam facultatem, potestatem et auctoritatem tenore praesentium tibi concedimus et impartimur.

Emilio archiepiscopo Urbinatensi, ac dilectis filiis provinciae Marchiae Anconitanae, necnon civitatis Perusinae, eiusque comitatus et districtus, provinciaeque Umbriae gubernatoribus et provinciae nostrarum Romandiolae atque exarcatus Ravennae praesidi¹, nonnullisque aliis, similem facultatem per nostras in huiusmodi formà Brevis expeditas litteras concessimus, volumus, et earumdem tenore praecipimus, ut qui prius ex vobis possessionem ingressus fuerit, iurisdictionem et alia civilia praedicta exercere ac exequi possit et debeat, et si quid unus ex vobis incoeperit, nec ob impedimenta, seu aliàs, absolverit aut perficere non potuerit, alter prosequi, et debitae exequutioni demandare valeat.

§ 7. Iniungentes propterea eisdem cardinalibus de latere legatis, ac mandantes archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis praedictis, sub interdicti ingressus ecclesiae ac suspensionis a divinis, et tam iis, quam quibuscumque gubernatoribus, praesidentibus, locumtenentibus, praetoribus, necnon thesaurariis, datariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus et aliis officialibus et ministris, quibuscumque nominibus nuncupentur, Sedis et camerae praedictarum in Statibus nostris praedictis existentibus, baronibus quoque, domicellis, ducibus, marchionibus, necnon communitatibus, universitatibus et hominibus quibuscumque, ac etiam ecclesiasticis secularibus et regularibus personis praedictis, demumque universis et singulis subditis nostris, immediatis et mediatis, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latae sententiae poenis, ut tibi in omnibus et per omnia, quacumque excusatione, tergiversatione et impedimento remotis, prompte pareant, obediant et assistant, tuaque iussa, monita

¹ Vide supra pag. 268 et 356 (R. T.).

tates aliis etiam delegatae dicuntur.

Mandatum de parendo.

Eaedem facult.

§ 6. Quia vero venerabili fratri Paulo

CCXXI.

Nuncius apostolicus in regno Neapolis pro tempore existens deputatur conservator praeceptoriae S. Antonii de S. Antonio extra portam Capuanam¹.

Venerabili fratri Antonio episcopo Casertano, moderno et pro tempore existenti nostro et Apostolicae Sedis in regno Neapolis nuncio,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

et mandata, aequae ac nostramet, eâ qua decet obedientiâ, et perinde exequantur et adimpleant, alioquin sententiam sive poenam, quam rite tuleris seu statueris in rebelles, ratam habebimus et faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari: camerario vero, thesaurario generali, et praesidentibus clericis, aliisque camerae apostolicae praedictae ministris, ut impensas huiusmodi per te faciendas, et illarum partitas, per te, si tu expensarum rationem, ut praefertur, reddere volueris, exhibendas, in eiusdem camerae apostolicae libris describant et acceptent, et bonas faciant.

Obstantium derogatio.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Pii IV de gratis interesse camerae apostolicae concernentibus in eadem camerâ intra certum tunc expressum tempus praesentandis et registrandis, ac Sixti V, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, contra bannitos et alios facinorosos, editis, necnon aliis apostolicis ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac ducatus, civitatum et aliorum locorum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die xviii octobris mdcxxvi, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 18 octobris 1626, pontif. anno iv.

§ 1. Conservatori et manutentioni praeceptoriae Ordinis S. Antonii de S. Antonio Viennensis, extra portam Capuanam civitatis Neapolitanae sitae, quam dilectus filius noster Laurentius tituli S. Mariae in Aquiro presbyter cardinalis Magalottus nuncupatus in commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolicâ obtinet, illiusque bonorum, rerum et iurium quorumcumque, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, supplicationibus eiusdem Laurentii cardinalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis:

§ 2. Te omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum, aliorumque bonorum et rerum eiusdem praeceptoriae conservatorein, cum omnibus et singulis auctoritatibus, facultatibus, iurisdictionibus, privilegiis, favoribus, gratiis et indultis, similibus conservatoribus, de iure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet, competentibus et competituris, servatâ tamen in omnibus et per omnia litterarum felicis recordationis Gregorii Papae XV praedecessoris nostri desuper editarum formâ, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, constituimus et deputamus.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Camerae factio-
nem de-
putatio.

Deputatio, de
qua in rubrica.

Clausulae. § 3. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac praedictae praeceptoriae in omnibus et per omnia plenissime suffragari, irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. § 4. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die XXIII octobris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 23 martij 1626, pontif. anno IV.

CCXXII.

Revocatio omnium gratiarum, exemptionum, indulgentiarum ac privilegiorum quomodolibet concessorum assistentibus ultramontanis prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini absolutis ab eorum officio, quo peracto ad suas provincias redire tenentur.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Prooemium. Romanus Pontifex aequi bonique supremus assertor gregi Dominico a Deo et Salvatore nostro praepositus, ut iuxta verbum propheticum noxia evellat et destruat, utiliaque plantet et aedificet, ea interdum, quae rationabilibus ex causis a Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde

1 De assistentibus prioris generalis huius Ordinis habes in Const. CCXXXIX Pauli V, *Provisionis*, (in h. n. ed. CCLVIII, tom. XII, pag. 289). Et de hoc Ordine vide ad Const. XVI Alexand. IV, tom. III, pag. 616. Et alia nonnulla de promovendis ad doctoratus vel magisterii in sacra theologia gradus statuit istemet Pontifex in Constit. CXXII, *Romanus* (in h. n. ed. CXXXIV, supra pag. 320).

rerum experientia suadente, et maioribus ex causis, quibus praesertim felici christifidelium sub suavi¹ religionis iugo Altissimo famulantium statui et salubri gubernio consulitur, alterat et revocat, in hisque sollicitudinis et providentiae suae studium favorabiliter interponit, prout pia catholicorum regum vota id exposcunt, et ipse, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus nobis nuper exponi fecit, ratione privilegiorum, gratiarum et indulgentiarum fratibus ultramontanis assistentibus prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini tam praeteritis quam futuris ab hac sancta Sede, et aliis concessorum, expleto eorum officio, non levia in eodem Ordine inconvenientia et perturbationes oriantur:

§ 2. Nos, illis, quantum nobis ex alto conceditur, opportune providere volentes, supplicationibus dicti Philippi regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, omnia et singula, exemptiones, immunitates, praerogativas, praecipientias, gratias, privilegia et indulta eisdem fratribus ultramontanis assistentibus per Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio vel aliis, ac etiam per quoscumque alios concessa, quibus huiusmodi assistentes, expleto suo huiusmodi officio, hactenus usi et gavisii sunt, sive uti et gaudere poterunt vel debuerunt, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo revocamus et abrogamus, ac revocata et abrogata esse censemus.

1 Edit. Main. legit *suavis* (R. T.).

Causae revocandi privilegia assistentibus concessa.

Revocatio, de qua in rubrica.

Assistentes expleto officio ad suas provincias redire tenentur.

Clausulae praeservativae.

Contraria revocentur.

§ 3. Ipsosque assistentes, finito eorum officio huiusmodi, ad suas provincias redire teneri, et ad id per modernum et pro tempore existentem dicti Ordinis priorem generalem opportunis iuris et facti remediis cogendos;

§ 4. Praesentes vero litteras, omniaque et singula in eis contenta semper et perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari; sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate et tenore praesentium decernimus et declaramus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris apostolicis super concessione privilegiorum, gratiarum et indulgentiarum huiusmodi expeditis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXV novembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 25 novembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXIII.

Confirmatio cuiusdam decreti magni magistri et consilii hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani super receptione Helvetiorum ad habitum militiae.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Decet Romanum Pontificem, aequi bonique supremum assertorem, ea, quae in personarum inter hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani fratres ad fidei catholicae defensionem et propagationem nomen dare cupientium favorem mature facta et decreta sunt, ut ab omnibus inviolabiliter observentur, apostolicae confirmationis patrocinio communitate, prout, personarum, rerumque et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliis a tunc existente magno magistro et capitulo dicti hospitalis emanaverit decretum tenoris subsequens, videlicet:

Die VIII mensis iunii MDCXIX, illustrissimus et reverendissimus dominus magnus magister et venerabile concilium, habitum super hoc maturam consultatione, relatione et voto venerandorum commissariorum, qui oretenus deputati fuerunt super hoc negotio, honeste gratificari putantes strenuae reipublicae confederationi, et universitati inclytae nationis dominorum Helvetiorum, et gratiosam quadam moderatione ritui et vivendi modo ipsorum accommodatam rigorem statutorum Ordinis nostri et militiae nostrae dumtaxat temperantes, cum scrutinio ballottarum, ordinarunt et statuerunt, ut in posterum in veneranda lingua Germanica recipi et admitti possint in gradum fratrum militum nostri habitus aliquot ex filiis praefatae strenuae reipublicae, qui, religionis zelo permoti, ad obsequium pauperum Iesu

1 Ex regest. in Secret. Brev.

Exordium.

Conceditur Helvetis ut admitti possint ad militiam in lingua Germanica.

Christi et tuitionem fidei catholicae, nomen Ordini nostro¹ et militiæ nostræ dare optaverint;

Qui tamen expressas hic habeant dotas.

§ 2. Si tamen ex legitimo matrimonio et honesto loco nati et bene educati, atque a patribus, avis, atque proavis tantummodo paternis et maternis legitimis, honore præditis, atque ex primatibus ipsius strenuæ reipublicæ prognati fuerint. Qui quidem eorum patres et primi avi in officiis sordidis et mechanicis nunquam se se exercuisse, neque exercere², comprobari debeant, et quod alicui mercaturæ vili, infimæ, seu parvi momenti, neutiquam operam dederint, quinimo sint filii ductorum siue generalium exercituum militiarum, et teneantur de præmissis propriis expensis probationes conficere coram duobus commissariis deputandis vel a priore et capitulo provinciali prioratus Alemanniæ, vel a magistro et a concilio. Et demum unâ cum ipsis probationibus sic perfectis se se præsentare, debeant personaliter coram dicto priore et capitulo provinciali, antequam ad hunc conventum Melitæ se conferant.

Admissi commendas eiusdem linguae possunt obtinere.

§ 3. Qui autem, ut præfertur, recipiuntur inter ceteros milites præfatae venerandæ linguae Alemanniæ, secundum consuetum ordinem et eorum antianitatis gradum et turnum, commendas de cabimento, et, servatis servandis, de melioramento per universos prioratus Alemanniæ limites constitutas³, consequi et obtinere possint et valeant.

Legalitas decreti.

§ 4. Et quia ita se habet veritas, factâ fideli cum originali collatione, concordare comperimus; ideo in huius rei testimonium bulla nostra magistralis in cerâ nigrâ præsentibus est impressa. Datum Melitæ in conventu nostro die II mensis martii MDCXXVI ab Incarnatione.

¹ Edit. Main. legit *nostræ* (R. T.).

² Edit. Main. legit *exerceant* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *constitutos* (R. T.).

§ 5. Nos, inviolabili dicti decreti et in eo contentorum huiusmodi observationi, perpetuæque validitati, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum decretum huiusmodi cum omnibus et singulis in eo contentis, tenore præsentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique perpetuæ et inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Quod pontificiâ roboratur confirmatione.

§ 6. Decernentes præsentibus litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus, ad quos spectat et in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas.

§ 7. Quocirca venerabili fratri episcopo Melevitano, ac dilectis filiis causarum curiæ camerae apostolicæ generali auditori necnon inquisitori hæreticæ pravitatis in insulâ Melevitana residenti, per præsentibus committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentibus litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, solemniter publicantes, faciant auctoritate nostrâ illas, ac in eis contenta quaecumque, ab omnibus et singulis ad quos spectat inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles, ac in præmissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliæque opportuna iuris et facti remedia, appellatione pospositâ, compescendo, invocato

Commissarii deputantur exequutores.

etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia telantur.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII prædecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti hospitalis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis quo fides additur.

§ 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXIV.

Pro confraternitate Musicorum in ecclesiâ congregationis clericorum regularium S. Pauli Decollati de Urbe aliâs institutâ, revocatio prohibitionis, de qua in § VI, ac indulti, de quo in

§ VII Constitutionis confirmatoriae ipsius¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Humanarum rerum ea est incerta conditio, ut nihil tam prudenter statui, et tam provide concedi possit, quod interdum, novis rationibus et causis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omnino redigendum esse non appareat.

§ 1. Aliâs siquidem, supplicationibus dilectorum filiorum officialium et confratrum confraternitatis musicorum nuncupatorum de Urbe nobis humiliter porrectis inclinati, inter ceteras gratias eis a nobis concessas, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, et præsertim librorum impressoribus et bibliopolis, sub certis poenis eo ipso absque ullâ declaratione incurrendis, ne de cetero in Urbe quascumque tam proprias, quam alienas musicales compositiones et moetta cuiusvis generis et speciei existentia catenus per quoslibet artis musicæ peritos composita et de cetero componenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmittenda, absque speciali correctorum seu revisorum ab ipsâ confraternitate deputatorum licentiâ in scriptis obtinendâ, quæ tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio vel aliis impressa vendere, seu venalia habere vel proponere quoquo modo auderent seu præsumerent, interdiximus et prohibuimus.

§ 2. Ad hæc, ut ad publicas artis musicæ huiusmodi scholas in dictâ Urbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, dictæ confraternitati, quod de cetero omnes et singuli, sive clerici sive laici, artis musicæ huiusmodi scholas in dictâ Urbe aperire, in eisque publice musicam docere volentes, licentiam ab eisdem de-

¹ Constitutionem confirmationis eiusdem confraternitatis vide supra pag. 243 huius tomi (R. T.).

Exordium.

Enarrat. quod præcedens Constitutio § 6.

Quod § 7 constituitur.

CCXXV.

Nonnullae ordinationes pro missis in ecclesiâ S. Gregorii de Urbe celebrandis, et recipiendis elemosynis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, quamplures elemosynae, pro missis in ecclesiâ monasterii S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulensis pro animarum christifidelium defunctorum refrigerio et salute celebrandis, eidem ecclesiae in dies erogentur; omnes vero missae huiusmodi ob nimiam earum quantitatem in dictâ ecclesiâ celebrari nequeant:

§ 2. Nos, qui omnium saluti paternâ charitate intendimus, piae christifidelium intentioni atque desiderio, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, dilecto filio moderno et pro tempore existenti dicti monasterii priori in virtute sanctae obedientiae per praesentes praecipimus et mandamus, ut, satisfactis prius oneribus perpetuis missarum sive anniversariorum, quibus monasterium huiusmodi obnoxium est, pro satisfactione elemosynarum manualium in eadem ecclesiâ de cetero ad effectum praedictum elargiendarum, sive erogandarum, maiorem, quam possit, diligentiam adhibeat, ut debito elemosynarum huiusmodi numero in ecclesiâ praedictâ satisfiat;

§ 3. Pro illis autem, quibus satisfacere non poterit, in Urbe per sacerdotes seculares, vel cuiusvis Ordinis regulares, de superiorum suorum licentiâ, alteri missarum celebrationis oneri non obnoxios, vel eas monasteriis Congregationis huiusmodi, ut in eorum ecclesiis celebrentur,

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

putatis in scriptis, et sigillo eiusdem confraternitatis munitam, quae gratis concederetur, petere et obtinere deberent, concessimus et indulsumus, et alias prout in nostris desuper in simili formâ Brevis sub die xx novembris MDCXXIV expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continentur.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, per prohibitionem et concessionem et indultum supra expressa non solummodo cantoribus et cappellanis cappellae nostrae, verum etiam aliis christifidelibus et praesertim musicis et bibliopolis et impresoribus praeiudicium inferri experientiâ compertum sit:

§ 4. Nos, illorum omnium indemnitati paternâ charitatē consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ nostrâ, prohibitionem et concessionem, ac indultum, quoad supra expressa tantum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, revocamus, cassamus et annullamus, viribusque, et effectu vacuumus, ac revocata, cassa, viribusque et effectu vacua esse et fore, nec officialibus et confratribus praedictis de cetero suffragari posse aut debere;

§ 5. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

§ 6. Non obstantibus litteris nostris praedictis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1626, pontif. anno IV.

Causasque propter quas contrarium sit decernendum.

Praedicta itaque irrita.

Clausulas apponit opportunas.

Contraria tollit.

Missarum oneribus cum satisfieri non posset;

Mandat patri priori monasterii, omnem adhibeat curam, ut illis satisfiat;

Ceteras elemosynas Congregationis suae distribuat monasteriis;

Rationemque de his Urbis vicario sentis quibusque reddat mensibus.

Nec manuales recipiantur elemosynae nisi certioratis de tempore celebrationis missarum largitoribus.

Praesentes vero elemosynae ceteris Urbis ecclesiis distribuantur.

Ipsisque ecclesiis Pontifex ecclesiae sancti Gregorii concessas indulgentias concedit.

distribuendo, satisfieri omnino curet, quae monasteria nulli missarum celebrationi, quae distributionis vigore praesentium faciendae executionem non impediunt, sint obligata; dictusque prior, sexto quoque mense notulam peractae distributionis ac satisfactionis dilecto filio nostro in almâ Urbe vicario in spiritualibus generali, vel ab eo specialiter deputato, consignet;

§ 4. Quodque de cetero elemosynae pro missis in eadem ecclesiâ S. Gregorii celebrandis, quae infra modicum tempus ibi celebrari non poterunt, illic minime recipiantur, nisi sacrista, vel alius minister missarum numero describendo atque oblationibus recipiendis praefectus, prius admoneat singulos, qui elemosynas offerunt, de tempore intra quod missae ab iis requisitae probabiliter celebrari poterunt.

§ 5. Praeterea, quod pecuniae, quae ad praesens in deposito ex elemosynis missarum conflatae reperiuntur, per alias eiusdem Congregationis, seu almae Urbis nostrae ecclesias, arbitrio abbatis generalis eiusdem Congregationis et dicti Ordinis prioris, vel sacerdotibus, nulli pariter alteri celebrationis missarum oneri, ut praefertur, obnoxii, praevio consensu et approbatione eiusdem vicarii nostri, vel eius deputati, quam primum distribuantur, ad hoc ut totidem missae pro fidelibus defunctis quamprimum celebrentur, et infra sex menses proximos eidem vicario nostro, vel eius deputato, notula, tam peractae distributionis, quam celebrationis missarum, per eundem priorem consignetur.

§ 6. Insuper ecclesiis seu altaribus, in quibus missae pro elemosynis dictae ecclesiae S. Gregorii elargitis, ut supra, celebrabuntur, easdem indulgentias, quae ipsi ecclesiae S. Gregorii a Sede Apostolicâ concessae reperiuntur, auctoritate nobis a Domino traditâ, ac de omnipotentis

Dei misericordiâ, ac sanctorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, earundem tenore praesentium concedimus.

§ 8. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per dictum priorem, aliosque, ad quos quomodolibet spectat et in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque et non alias per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dictae Congregationis, illiusque monasteriorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXVI.

Prior praedicti monasterii S. Gregorii Congregationis Camaldulensium censeatur etiam procurator generalis ipsius Congregationis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Felici ac prospero monasterii abbatiae nuncupatae S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulensium, quod dilectus

¹ De his Eremitis Camaldulensibus quamplura sancivit Leo X Const. II, tom. V, pag. 542 pro bono regimine eorumdem.

Clausulae.

Obstantia tolluntur.

Exordium.